AZİZ NESİN

aziziname

taşlamalar

aziziname aziz nesin | TAŞLAMALAR

TEKİN YAYINEVİ

Kapak düzeni :

ERKAL

Dizgi - Baskı : Çınar Matbaası — İstanbul

---

1 9 7 0

AZİZNAME
3
TAŞLAMALAR

AZİZ NESİN

- «Aziznâme I» 1948 de yayımlandı.
- «Aziznâme II» 1961 de yayımlandı.
- Yeni ekler yapılarak genişletilmiş «Aziznâme III» ü sunuyoruz.

Tekin Yayınevi
1970

ONLARA

Zannetme ki dâim bî şekcesine,
Siz her anırdıkça huu çeker millet.
Alkış beklerken siz eşşekcesine,
Verir hakkınızı, yuu çeker millet!

«Aziznâme I» den

AZİZNÂME III

«Aziznâme I»i 1948 de yayımlamıştım. «Aziznâme I» deki taşlamalarda «Hükûmetin manevî şahsiyetine hakaret» ve «Komünizm propagandası» olduğu iddiasıyle bu suçlardan sanık olarak tutuklandım. Sultanahmet Cezaevi'nde dörtbuçuk ay tutuklu kaldıktan sonra, İstanbul 2 inci Ağır Ceza Mahkemesinin kararıyle beraet ettim.

1960 yılında «Aziznâme II» yi yayımladım. Şimdi yayımlanmış olan «Aziznâme III» de, tek parti iktidarı olan Millî Şef'lik döneminde, on yıllık Demokrat Parti İktidarı döneminde, Millî Birlik ve sonraki Koalisyon iktidarları dönemlerinde ve enson AP iktidarı döneminde, 1944-1970 arası yazıp dergilerde yayınladığım ve önceki Aziznâme'lerde olan taşlamalardan seçmeler derlenmiştir.

Edebiyatın bir manzum türü olan taşlama'yı, sanat değeri taşımasından çok, edebiyat yoluyla bir politik ve sosyal mücadele silâhı olarak değerlendirmek daha doğru olur. Taşlamaların sanat ve estetik değerleri yoktur, demek istemiyorum, ama taşlamayı biçim benzerliğinden ötürü şiir sanmamak gerektiğini anlatmak istiyorum. Taşlama, kendi ölçüleriyle değerlendirilmelidir. Önce öz bakımından taşlama, şiir sayılmamalıdır. Çünkü, taşlamada mizahın en acısı olan yergi vardır; yergi ise sanatçının duygusal değil, zihinsel bir ürünüdür. Taşlamalarda zihinsellik önde gelir, daha ağır basar.

Mizah, genellikle zihinsel bir sanat işlemidir. Mizah da, kara mizaha ve yergiye dönüştükçe, zihinsellik artar. Taşlama

ise, mizahın en acı, en düşünülerek, tasarlanarak yapılan türüdür.

Biçim bakımından taşlama, yerginin manzum olanıdır. Manzum, ama ille de ölçülü, uyaklı olması gerekmez. Ancak, ölçü ve uyağın ezberlemeyi, akılda tutmayı sağlayan önemli bir araç olduğunu düşünürsek, bir mücadele silâhı olarak kullanılmak istenilen taşlamanın, halka kolay yayılması için ölçülü ve uyaklı olması yeğ tutulmalıdır. Örneğin Ziya Paşa'nın beyit beyit akılda kalmış olan taşlamaları, düzyazı yada ölçüsüz, uyaksız olsalardı, bu oranda ezberde kalamazlardı.

Politik ve sosyal bir mücadele silâhı olarak kullanılan taşlamalar, satir tiyatroları, kabare tiyatroları, kimi eylemci tiyatrolar, müzikal politik tiyatrolar gibi, tiyatronun yergi türlerinde şarkı olarak kullanılmaya çok elverişlidirler. Nitekim bu kitaptaki taşlamaların pek çoğu bestelenmiş, tiyatrolarda şarkı olarak söylenmiştir.

Politik bunalımın ve gerilimin arttığı dönemlerde taşlamaların mücadele silâhı olarak birden önem kazandığını görüyoruz. Gazeteler bile bu olağanüstü dönemlerde hemen Fikret'in, Eşref'in taşlamalarma el atarlar. 27 Mayıs 1960 dan önceki biriki ay içinde, sıkı yönetim baskısı altında, bu kitaptaki taşlamalardan birkaçı, daktiloda, teksir makinesinde çoğaltılarak, bir yapraklık kâğıtlara basılarak sokaklarda, gizli gizli halka dağıtılıyordu. Daha önce dergilerde yayınlanmış olan bu taşlamaları yayanlar ve halk bunları gizlice yazılmış sanıyordu. Bu taşlamalardan binlerce bastırılıp yayılanlarından birinin altına, kimbilir hangi erekle, Behçet Kemal adı konulmuştu. Yönetimin baskısı arttıkça gizlilik de artıyor.

Divan edebiyatımızın büyük taşlamacıları vardır. Ama Divan Edebiyatı taşlamacılarının, genellikle, en belirgin üç niteliği; çıkarlarına göre övgü düzdükleri kişileri, çıkarları bozulunca yermiş olmaları, kişisel nedenlerle taşlama yazmaları, bir de ağızlarına yada akıllarına gelince, kendilerini ve ağızlarını tutamayıp nükte için nükte oturtmaları, yergi için yer-

meleridir. Bu genellemenin dışında kalan ayrıcaları pekçok değildir. Bu bakımdan Divan Edebiyatımızın Nef'î gibi, Osmanzâde Tâib gibi büyük taşlama ustaları tutarlı görünmüyorlar. Ziya Paşa, Namık Kemal, Fikret, Nâzım gibi salt taşlamacı olmayan şairleri dışta tutarsak, sanat çalışmalarının ağırlığı taşlama olanlar içinde, en tutarlı görünenler Eşref'le Neyzen Tevfik'tir. Eşref, ağız bozmada ve nükte için nükte yapmada, eski kötü geleneği sürdürmekle birlikte, zorba yönetime ve baskıya karşı başkaldırmada tüm bir tutarlılık göstermektedir. Aynı geleneklere bağlı kalan Neyzen, yobazlığa karşı gelişinde tutarlılık göstermiştir.

İkinci Aziznâme'nin önsözünde «Dileriz, bundan sonra eski günleri özletmiyecek, gerçekten iyi günler gelsin...» dileğinde bulunduktan birkaç ay sonra, tıpkı eski dönemlerde olduğu gibi, Millî Birlik iktidarınca da tutuklanmıştım.

Muallim Naci, «Lugat-i Naci» adlı sözlüğünde, yergi ve taşlamayı «hicv», ağza alman çok acı bir şeyi yutamayıp da tükürmeye benzetir. Çok yerinde bir benzetiş... İşte bu yüzden olacak, kendimi tümüyle taşlamaya ve yergiye veremedim. Hiç bir zaman istekle, hevesle taşlama yazmadım, taşlama yazmak zorunda kaldım yada bırakıldım. Özlemimiz, yutulamıyacak acı şeylerin ağza alınmaması için, bozuk düzenin sağdüzene dönüşmesi, mutlu bir topluma kavuşmamızdır.

Aziz Nesin

«ATA'M, İZİNDEYİZ!»

Atam, hâlâ yaşıyorsak:
Edepsizlik sâyesinde!
Altı oku soruyorsan,
Politika dehlizinde!
Hele partin senden sonra,
Devrimlerin tavizinde!
Vasfedeyim halimizi,
Kalemime ver izin de!
Yobazlarla gericiler,
Onlar bizden daha zinde!
«Atam, Atam...» derler ama,
Bir adınız var sizin de...
Halkçılıkla devletçilik:
Anlatamam, çok hazin de...
Çoktanberi sahteciler,
Ağır çeker her vezinde!
Tek umut var, o da yalnız,
Amerikan dövizinde!

* * *

Sorma Ata'm, halimizi,
Hal mi kaldı anlatacak...
İşte geldik dizindeyiz!
Yata yata çok yorulduk,
Tatil yaptık, izindeyiz!

* * *

Sanayide henüz daha,
Cafer için lâzım diye,
Amerikan bezindeyiz!
Geçeceğiz Avrupa'yı,
Ama şimdi izindeyiz!

* * *

Hocamız var, hacımız var,
Uçan kuşa borcumuz var,
Eloğlunun ağzındayız!
Ama bizi zor bulurlar,
Bahar, yaz, kış izindeyiz!

* * *

Evet, doğru söylemişsin:
«Türk milleti çalışkandır!»
Biz de senin tezindeyiz!
Dinlenmekten yorulduk da,
Onun için izindeyiz!

* * *

Zinde kuvvet diye söz var,
Kimse bilmez adresini,
Ah zindeyiz, vah zindeyiz!
Bugün değil, bu yıl değil,
Çoktanberi izindeyiz!

* * *

İlerledik Ata'm öyle,
Şimdi görsen tanımazsın:
Amerikan tarzındayız!
Arasan da bulamazsın,
Otuz yıldır izindeyiz!

10. YIL MARŞI

Girdik açık gözlükle kırk yılda her salaşa.
Kırk yılda kırk beş milyar borç yaptık uçan kuşa!

Ne gelişme yârabbi, partimiz on yaşında,
On yılda on milyoner her sokağın başında...

Devr-i sâbıkta eğer bir varsa biz yüz ettik,
İkinci Fatih olup İstanbul'u düz ettik!

Pek sayın nutukçular meydanlardan buyurdu:
Vatan Cepheleriyle doldurduk baba yurdu...

Dershanesiz, okulsuz, öğretmensiz kitleyiz,
Biz koltuğa alıştık, gitmeyiz de gitmeyiz!...

Çizerek viskilerle kalkınma hartasını,
Bir atlatabilseydik şu seçim vartasını...

Yine eski ruh olup dağdan dağa esseydik,
Tezveren Dede için yüzbin kurban kesseydik!

Biz hesapsız, kitapsız, plânsız bir kitleyiz,
Gitmeyiz de gitmeyiz, gitmeyiz de gitmeyiz...

Gitmeyiz de gitme...
Git... Gitme... Git...

SARI ÇİZMELİ MEMET'E MEKTUP

Sarı Çizmeli Memet, deme inşallah olur...
İnşallah, maşallahla sanma maşallah olur.
Bu sözlerle Zübükler şahbaz olur, şah olur,
İş işten geçer Memet, sonumuz eyvah olur.
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

Sarı çizmeli Memet, suçu bulma kimseye!
Sen eğdikçe başını, şaplak iner enseye...
Her Zübük sözverdikçe tutulursan ökseye,
Bunca yıl beslediğin umuda günah olur.
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

Korkulu rüyaları hep hayra yoruyorsun,
Yediğin kazıklardan avuntu umuyorsun,
Alıştın, nutukları dinleyip uyuyorsun,
Sen böyle uyudukça sanma ki sabah olur.
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

Bu memlekette Zübük sanma ki bir tane var,
Özel teşebbüs malı daha pekçok nane var,
Sen bunları bilmezsen, bundan tabii ne var:
Başına geçirilen elbette külâh olur,
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

Sarı çizmelim benim, uyan artık, silkelen!
Hakkını çalanlara bir iyice öfkelen!
Gözlerini açmazsan soyar seni her gelen,
Geçmiş gibi gelecek yine âh ü vah olur.
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

Aklını başına al, yoksa derdin hiç bitmez,
Tepene binmiş Zübük, artık başından gitmez,
Seni cahil bırakır, hem okutup eğitmez,
Sonra da cahilliğin elinde silâh olur.
Körler memleketinde şaşı padişah olur!

KOMPRADORUN DESTANI

Ben özel sermaye evlâdıyımdır,
Babayasa gibi yasam olmalı.
Sam amca denilen herif dayımdır.
Mangırla dolu kasam olmalı!

Sığamam her yere göbekliyimdir,
Çok geniş koltuğum, masam olmalı!
Giden ağam ise gelen beyimdir,
Gelenden gidenden parsam olmalı!

Her dine girerim, dindarım gayet,
Denizden aşırtan Musa'm olmalı!
Dar yerde sıkışıp kalırsam şayet,
Göklere uçurtan İsa'm olmalı!

Sırat köprüsünden geçerken sırtta,
Elimde de altın asâm olmalı!
Cennet dedikleri o güzel yurtta,
Birkaç yüzbin dönüm arsam olmalı!

Çalışan herkesin alınterinden,
Benim aslan payım, hissem olmalı!
Solcu aydınların aman şerrinden,
Bankalarda saklı kesem olmalı!

Ne çıkar yoksa da işleyen kafam,
Direk gibi sağlam ensem olmalı!
Sâyelerindedir sürdüğüm safam,
Sömürdüklerim sersem olmalı!

İşim alıp satmaktır... Yüzde bin kârım,
Satmasam olmalı, satsam olmalı!
Siyaset denilen pazarda varım,
Namus üzerine borsam olmalı!

Yüzüme tükürsen yağmurdur derim,
Utanmamak gibi hassam olmalı!
Başıma edilse uğurdur derim,
Ancak çıkarlarım tasam olmalı!

AMAN SÜLÜMAN!

İster İngiliz, ister Alaman,
Kim verse mangır, kap da kaç heman...
Dedikodudan bıktık, el'aman:
Kimi mason der, kimi müslüman...
Varsın desinler, boşver Sülüman!

Sür kır atını, koştur dört nala!
Boşver taşlarsa birkaç budala...
Çünkü var senin meyvan Sülüman,
Atarlar taşı meyvalı dala...
Aman düşersin, rahvan Sülüman!

Kır atına bin, tırıs da tırıs...
Denizden yürü, karşında Kıbrıs!
Alıver de gel aman Sülüman...
Biz arkandayız, çoktan hazırız,
Yakındır Fatih olman Sülüman!

Bunca yıl oku, kafanı çürüt,
Sonra aylığın altıyüz bürüt...
Halimiz çoktan duman Sülüman.
Ben yürütemem, gel de sen yürüt,
Bu arabayı aman Sülüman!

İşler karışmış hep karman çorman...
Âsayiş dersen, değil süt liman.
Durumlar böyle olsa ne zaman,
Hızır bekleriz gelmeli yaman...
Hadi Sülüman, hadi Sülüman!

FISTIKÎ

Referandum dediler, olur eyvallah dedik...
Koalisyon dediler, haydi inşallah dedik...
Sosyal adalet de var, oh oh maşallah dedik...
Avrupa'da ne varsa bizler de yapmaktayız.
Her boyaya boyandık, fıstıkî kaldı yalnız!

Bizi ihya edecek şu atom reaktörü...
Şimdiden oynıyalım, döktürü de döktürü...
Hele kalkındırdık mı bir de özel sektörü,
İşte o zaman gayri dikilip kalkındınız!
Her boyaya boyandık, fıstıkî kaldı yalnız!

Bir senatomuz yoktu, şimdi var senatomuz...
Ardımızda Cento'muz, önümüzde Nato'muz...
Ne kaldı eksiğimiz, işte spor totomuz!...
Bir boya, bir badana, bir de üstüne yaldız...
Her boyaya boyandık, fıstıkî kaldı yalnız!

Bakma sen işlerimiz şu ara az karışık,
Pilâva, fasulyeye girdik mi salla kaşık,
Evvel Allah bizimle kimse atamaz aşık...
Her telden çalarız biz, siz bizi ne sandınız?
Her boyaya boyandık, fıstıkî kaldı yalnız!

Onlarda demokrasi, bizde de demokrasi...
Yerine göre «Tenk yuu», yerine göre «Mersi»...
Nemiz eksik onlardan a yabanın teresi?
Fazlamız bile var ya: duvarlarda «Ya Hâfız!»
Her boyaya boyandık, fıstıkî kaldı yalnız!

TOPAL EŞŞEKLE

Gazeteler : *«Küçükçekmece'de Amerikalıların kurdukları atom reaktörüyle, Türkiye de atom çağına girdi»*

Büyükler haklıdır, «Çalış!» demekle.
Yaşanmaz bir hırka, yavan ekmekle...
Çalışıp işte biz bunca emekle,
Ey dünya! Ağır ol, azıcık bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Uyan, kendine gel, bu hangi devir?
Reaktörü veren, atom da verir...
«Maşallah» levhası taksak elverir.
Artık yetişiriz, beş dakka bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Bunca türbeyi yeter saymayıp,
«Hazret-i Reaktör» demezsek ayıp...
Reaktör dedeye mumlar adayıp,
Şimdi yetişiriz, sen bizi bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Atom var, gaz, benzin, nemize gerek...
Kokaryakıtımız var, mis gibi tezek.
Akıntıya karşı çekerek kürek,
Dur aman yetiştik, az daha bekle,
Katıldık kervana, topal eşşekle!

İşleri cafcafla, gafla yürütüp,
Peynir gemisini lâfla yürütüp,
Üfleyip, üfürüp, ardından dürtüp,
Deh dedik, çüş dedik, azıcık bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Taşları çatlatan bitmez sabırla,
Ömrümüz tükenir abur cuburla...
Durmadan taşıyıp suyu kalburla,
Patladın mı ulan, azıcık bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Eksik neyimiz var bizim dünyadan?
Un Amerika'dan, yağ Almanya'dan...
Eşşeği boyadık bizim boyadan,
Çüş yavrum, çüş dedik, patlama bekle,
Katıldık kervana topal eşşekle!

Bunca umutlardan ne arta kaldı?
Millet işsizlikten hep yata kaldı...
İşimiz dört nalla bir ata kaldı.
Çüş ulan, çüş oğlum, patlama bekle!
Katıldık kervana topal eşşekle!

AĞANIN DESTANI

Yol keserken dağdan indi daltaban,
Ağa oldu, şimdi koltuk beğenmez!
Ziyafette çanakları yalayan,
Karttır diye körpe tavuk beğenmez!

Kalıbına bakıp, sanma özü var,
Ne dili, ne sazı, ne de sözü var...
Yoksul halkın ekmeğinde gözü var,
Onun için kanun, hukuk beğenmez!

Anlaşılmaz, arı soksun dilini,
Söyler durur, kıra kıra belini...
Başta külâh, saklıyorken kelini,
Kel başına şimdi kavuk beğenmez!

Şimdi bize akıl veren şu herif,
Direk derdi görse eğer bir elif...
Bir muvafık, bir bakarsın muhalif,
Meclislerde bugün nutuk beğenmez!

Kalpazanın düzelmezken ayarı,
Hırsızlıkta yokken onun uyarı,
Eğri diye beğenmiyor hıyarı,
Fırak giyer, şimdi kuyruk beğenmez!

Hazineyi, halkı soyan eşkiya,
Oldu bugün başımıza evliya...
Güç mü yeter karşısında durmaya?
Kendi sözü... Başka buyruk beğenmez!

Kazanmışsın, hakkım deyip vermesen,
Zorla alır alikıran başkesen...
Çok söylendi, ama söyle bir de sen,
Sözün gelir abuk-sabuk, beğenmez!

PERŞEMBENİN GELİŞİ

Ne Çin, ne Japon işi, ne yapan iki kişi,
Bunu yapan çok kişi, yapılan da Türk işi...
Siyaset pazarında görüp alış-verişi,
Bana sorma «N'olacak memleketin gidişi?»
Çarşambadan bellidir, perşembenin gelişi!

İlerlemeyiz diye yemin etmişiz sanki,
Bir adım ileriye, hemen geriye iki...
Mehter adımlarıyla biz de gideriz belki,
Kokaryakıt tezekle sıvamaya güneşi...
Çarşambadan bellidir, perşembenin gelişi!

Basın hürriyeti var: Baldır, toto ve ilân...
Hapsi var: İnsan hakkı, sosyal adalet filân...
Üç-beş yıllık değildir, kırk yıldır hep bu plân...
Kırk yıllık plânlama: Sık kemeri, sık dişi...
Çarşambadan bellidir perşembenin gelişi!

Yırtıldı, kalmadı, ne elbise, ne papuç...
Umut, Ortakpazar'a satmaktır mangal, marpuç...
Bir umut var: Açarak Sam Amca'ya el, avuç,
Gelsin de kalkınalım, Amerikan bahşişi...
Çarşambadan bellidir perşembenin gelişi!

Derler ki, erenlerin olmazmış solu sağı...
Şapkalı kafamızın içi örümcek ağı.
Yirminci yüzyılda biz yaşayıp ortaçağı,
Bir mucize yarattık yoktur tarihte eşi...
Çarşambadan bellidir perşembenin gelişi!

Kıblesi para onun, ne Ka'be, ne Mekke'dir...
Şapkasının altından görünen şey, takkedir.
Dernek, birlik sanırsın, hepsi birer tekkedir;
Bizler de tekkelerin demokrasi dervişi...
Çarşambadan bellidir, perşembenin gelişi...

Gövdeye indirerek anaforu, beleşi,
Memnun oluyor, yeter, milletin yüzde beşi...
Sarmış geçim derdinin alevlenen ateşi,
Yüzde doksanbeş halkın suratı bundan ekşi...
Çarşambadan bellidir perşembenin gelişi!

NE SAĞCIYIZ, NE SOLCU!

Kim demokrasi derse, sırtımızda taşırdık,
Onları taşımaktan sabrımızı taşırdık.
Ne aklımız vardı ki, olanı da şaşırdık...
Eloğlu bayram eder, bize kalmış orucu...
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

Resmî dairelerde süründük bir imzaya,
Elin oğlu durur mu, gidiverdi uzaya;
Yol almak şöyle dursun, giremedik hizaya...
Yolcu yolunda gerek, artık Abbas da yolcu:
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

İşimiz rast giderse bakarsınız kazara,
Bu pazara olmazsa mutlak öbür pazara,
Evvel Allah gireriz biz de ortak pazara,
Satacağız nargile, elimizde marpucu...
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

Âhenk olur denildi olursa çok çeşitlik,
Sosyal adalet diye yem borusu işittik.
Oduncu kantarında yoktur böyle eşitlik:
Kimi inmez otodan, kiminin yok papucu...
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

Yiğit malı meydanda, işte servet beyanı:
Sayın bayın serveti, koynundaki bayanı...
Yoksul halka gelince, denk atsın ayağını,
Çünkü vergi ödemek onun boynunun borcu...
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

Cevapsız bırakmadı bu halkın sorusunu,
Maliye bakanımız söyledi doğrusunu:
Zengin yüksek perdeden öttürür borusunu,
Yoksullar kıvrandıkça girer kazığın ucu...
Ne sağcıyız, ne solcu... Futbolcuyuz, futbolcu!

BAYRAMDAN BAYRAMA

Akşamdan akşama içerdik evvel,
Yeni şarta göre yaptık bir cetvel,
Gel bili bili geh... gel ucuzluk, geeel!
Hâlimiz olmadan dünden de beter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Evimiz darsa da gönlümüz ferah,
Dışımız gülerken içimizde ah...
Ama bizlerde hiç bulunmaz külâh,
Yavan lokmamız var, gel sen de, yeter,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Gürültü, patırtı hep bu durakta,
Her gece cinayet bizim sokakta,
İpsizler, sarhoşlar, hepsi ayakta...
Ey bekçi! Kırk yılda yüzünü göster,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Arifeden gel, git... hazırla bizi,
Sırasıdır gel de satırla bizi,
Bahşişten bahşişe hatırla bizi...
Ey çöpçü! Çekinme, gönlün ne ister?
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Bayramda bey baba olur moruklar,
Hanım anne olan kocakarı var...
Koşar bahşiş diye gençler, çocuklar...
Oğlum, kızım gelir, elimi öper,
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Uğruna savrulmuş saman olduğum,
Eller yârin iken yaban olduğum,
Kurban bayramında kurban olduğum,
İshak kuşları gibi dillerim öter...
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

Bana lâzım değil ihsan, mürürvvet,
Ne bahşiş isterim, ne tatlı, ne et...
Güler yüz, tatlı söz isterim, evet...
Gözümden yaş akar, alnımdan da ter...
Bayramdan bayrama gelsen de yeter!

BAHAR VURMUŞ BAŞINA!

Yaşı yetmiş, işi bitmiş, içi geçmiş, dışı çökmüş bir ihtiyarın bahar destanıdır:

Göbeği karnabahar,
Gövdesi kart bir hıyar,
İçi geçmiş ihtiyar...
Bakma dazlak başına,
Bahtiyar mı bahtiyar,
Bahar vurmuş başına!

★

Görün koca bebeği,
Sallanır çekirdeği,
Her gece bir gerdeği...
Gelmiş yetmiş yaşına,
Sever hep fingirdeği,
Bahar vurmuş başına!

★

Anlamaz, ömrü kıştır,
Çukurunu kazmıştır.
Kader böyle yazmıştır,
Duraktaki taşına:
Yetmişinde azmıştır,
Bahar vurmuş başına!

★

Sevdikleri hânende,
Yahut körpe sâzende,
Güzeller ona bende,
Bak körpe oynaşına,
Ne sende var, ne bende...
Bahar vurmuş başına!...

★

Emrinde sazı, sözü,
Rakkasesi, dansözü,
Çöplükte onun gözü,
Çıkmış yâr savaşına,
Buruşmuşsa da yüzü,
Bahar vurmuş başına!

★

Her bahar bir hız gelir,
Kadın gelir, kız gelir,
Sonra da kriz gelir.
Aklar düşmüş kaşına,
Dünya ona vız gelir,
Bahar vurmuş başına!

Bütçenin denk olup olmadığı Meclis'te tartışılırken:

DENK Mİ?

Bir insan zır deliyse hiç kimseye olmaz yar,
Dev aynasına baksa, ayna ona gelir dar.
Doğru söze inanmaz, ne söylesen etmez kâr.
Denk mi, değil mi diye madem sordun, sözüm var:
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

★

Bir kere kaybedeni, sanma senden acemi,
Kimi senin ustandır, ders verir sana kimi,
İşte cevabım şudur madem ki sordun denk mi?
Pabuçları giyerken belli olur bu kumar,
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

★

Rastgelir belki diye işi döktün kumara,
Bir namussuz kemiktir, bel bağlama hiç zara.
Ne kadar zar tutsan da, bazı sökmez dubara.
Bir kere düşeş geldi nasıl olduysa şu zar,
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

★

Bir gelir, bir de gelmez, kumardır bu rastgele,
Bazı da bir kapıya atarsın boyna gele,
Kızarsın, köpürürsün, sen attıkça her gele.
Şansın yürür gelirse düşeş ile dört cihar,
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

★

Başın dalkavukların döner alkış sesinden.
Hayır gelmez kimseye basın beslemesinden,
Hovardalık kolaydır böyle el kesesinden,
Bahtın bugün yâverdir, keyfince eser rüzgâr,
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

★

Seni aldatan gözlük camında pembe renktir,
Güvenilmez kahpedir, felek eski dönektir,
Kandırma hiç kendini diyerek «her şey denktir!»
Denk olmada birleşmiş madem bütün arzular,
Ağzın burnuna denktir, dilin trampet çalar!

HAN DUVARLARI

Faruk Nafiz'in «Han Duvarları»
adlı şiirine nazîredir:

Uyuz eşek anırdı, meşin kırbaç şakladı,
Tam elli yıl araba yerinde durakladı.
Aç susuz insanlarla hep dikildi saraylar,
Kırılmıyor bir türlü, koltukta paslı yaylar.
Gidiyordum açlığı midemde duya duya,
Gecekondu evlerden şu meşhur Ankara'ya.
Yolculuğun elemi içimde bir hıçkırık,
Yürümüyor araba, teknenin kıçı kırık.
Sıtma, frengi, verem... çıplak insanlar sarı,
Arkada zincirlenmiş bütün insan dağları.
Önde asalet akan Hint kumaşı etekler,
Bu eteği öpecek, hep köpoğlu köpekler.

★

Uyuz itler havladı, meşin kırbaç şakladı,
Tam elli yıl araba yerinde durakladı.
«Bir sarsıntı... uyandım, uzun süren uykudan,
Nutuk verirmiş biri, meğer havadan sudan.
Tam elli yıl araba bilmem nasıl dayandı,
Birdenbire duvarda şöyle dört mısra yandı:

Hakkım yok almağa, bıktım hep ver'den
Kovdular nedense gittiğim yerden
Bir imza almadan dairelerden
Masadan masaya atılmışım ben...

Açlığa, susuzluğa tam elli yıl dayandım,
Başucumda gördüğüm şu satırlarla yandım:

Garibim namıma illet diyorlar,
Yok şeker, pahalı yağ, et diyorlar,
İstesem yiyecek diyet diyorlar
Üç buçuk dolara satılmışım ben

Sana kimler acısın, haline senin yazık,
Yetişmez mi bunca yıl yediğin bunca kazık?
Az değil senin gibi gidiveren tantuna
«Post verenler yabanın hayduduna kurduna.»
«Ey garip çizgilerle dolu han duvarları!»
Daha çok güdecektir bir çoban davarları!

KALMADI

Yıkıldı «devr-i sabık» eski ümûr kalmadı,
Bir oturan kalkmıyor, gel sen buyur kalmadı.

★

Herkes refaha erdi alarak hakkı huzur,
Karaborsaya bindi bize huzur kalmadı.

★

Sıkıyı görüp oldu muhalifler muvafık,
Muhalifler içinde benden muzur kalmadı.

★

Servi endam oldular Gökay ile Kalafat,
Boydaşlarım içinde benden bodur kalmadı.

★

Şu ahvale bakarak sabah akşam okurum,
Hep okuya okuya gözümde nur kalmadı.

★

Siyaset sahasına geçeli tekme yumruk,
Top sahasında artık eski kır vur kalmadı.

★

Ne kadar çamur varsa attılar birbirine,
Sokaklarda çok şükür, çirkef, çamur kalmadı.

★

Yıkarak her ne varsa şimdi imâr başladı,
Karaborsadan gayri bir tek mamur kalmadı.

★

Alarak yeni tedbir kanbur kanbur üstüne,
Memlekette ilâçlık bir tek kanbur kalmadı.

★

İkramiye maaşlar, tıkamaz bu deliği,
Deliği tıkanmamış şimdi memur kalmadı.

★

Fırıncılar hepsini pişkin ekmek yaptılar,
Arasan merhem diye eski hamur kalmadı.

★

Söylenecek ne varsa hepsi söylendi, bitti,
Kahvede konuşacak avur zavur kalmadı.

★

İstanbulda iki gün havalar sisli gitti,
Çarpmadık, çarpılmadık bir tek vapur kalmadı.

★

Oy almak için oldu bî namazlar müslüman,
Mumla arasan bile bir tek gâvur kalmadı.

★

Sazlar, sözler mecliste coşturdu hepimizi,
Patladı dümbelekler, kanun, tanbur kalmadı

★

Bakarak barajlara gökte bulut ağladı,
Barajlara yağmaktan bize yağmur kalmadı.

★

İnanın bıktım artık böyle manzum yazmaktan,
Bitti hece, kafiye, uydur uydur kalmadı.

VAR!

Borç üstüne borç etmedeyiz, defterimiz var,
Mal yoksa da lâkin satacak müşterimiz var!

Çepçevre sarıldık alacaklıyla ne yapsak?
Zannetme emin olduğumuz bir gerimiz var!

İcra ile korkutma, yatak yorganımız yok,
Kalmış sana bak, haczedecek tek yerimiz var!

Kurbanın olup kurtulamam zalim elinden,
Gel yüz bizi artık, yüzeceksen derimiz var!

Tek şef mi dedin? Geçti beyim, eski devir o...
Bir tane değil, şimdi bizim şeflerimiz var!

Sağdan sola her türlü fikir tartışılır, hür...
Sağ bekte Recep var, sol açık Lefter'imiz var!

Yol gösterecek kendine rehber mi ararsın?
İş görmüyor amma, telefon rehberimiz var!

Döndük iki yüz yıl daha evvelki zamana,
Orkestramız yoksa da, bak Mehterimiz var!

Ev yok diye bühtan ediyorlar, şu kadar bin,
Yıldızların altında yatan serserimiz var!

Nükten yeter artık! Akıyor her yaradan kan,
Sivrildi kalem, elde bugün neşterimiz var!

SEVGİLİME

Günlük gazetelerin birinci sayfalarında bile, iktidara yaranmak için manzum övgüler düzen yazarlarımız vardır. Aşağıda okuyacağınız, onlardan birinin ağzından yazılmıştır:

Bir sabah sevgilim erkence kalktım,
Su döktüm bahçemin öbeklerine...
Yanımda horlarken şöyle bir baktım,
Bayılırım kadın göbeklerine!

★

Sen gönül bahçemin bir hıyarısın,
Mideme göresin iri yarısın,
Hülâsa sen bana uygun karısın,
Vurgunum çipil göz bebeklerine!

★

Sevgilim, işte ben geldim dört nala,
Gidelim adaya girip kol kola,
Geç kalma, binelim beşe beş kala,
Adanın marsuvan eşeklerine!

★

Hissedeyim diye millî heyecan,
Her sabah içerim pek çok havlıcan.
Hediye bıraktım bir kaç patlıcan,
Mübarek vatanın ineklerine...

★

Aklımı başımdan azad eyledim,
Fikrimi pazarda mezâd eyledim,
Durmadan nutuklar irâd eyledim,
Delikanlıların tezeklerine!

★

Yazdıkça yazarım parmağım acır,
Leylekler misâli oldum mühacır,
Kafadan şairim, öterim cır cır
Rakibim ağustos böceklerine!.

★

Selâmün aleyküm, aleyküm selâm,
Maksadım şudur ki, hasılı kelâm,
Söyledim bir hayli saçma vesselâm,
Benzedim lâklakan leyleklerine!

DESTAN

Bu memleket hâlî iken,
Esas işler tâlî iken,
Kaz ciğeri yahni yermiş,
O Bursada vâli iken...

★

Derdimizi o deşmiştir,
Halkçılarla ödeşmiştir.
Ben demedim, kendi söyler,
Atatürk'le güreşmiştir.

★

Kuvvetlidir adalesi,
Lâf söylemez rast gelesi,
Nutuk versin, sen gör onu,
Aslan gibi sert yelesi.

★

Hiç bir yerde kalmaz nâçar,
Gitse garba nurlar saçar,
Görse onu Avrupalı,
«Türk geliyor!» diye kaçar.

★

Sözlerinde cevher vardır,
Gözlerinde güher vardır,
Bir konuşsa, ah, kim bilir,
Daha onda neler vardır.

★

Madem ki o kurucudur,
Başımızda durucudur.
Söz verince, bozmaz onu,
Tek bozduğu orucudur.

★

Ona düşman bir şeytandır,
Şeytanları sen utandır.
Şiir bile söyler bazı:
«Koraltan'dır, Koraltan'dır.»

EFERÜM OĞLUM EHMET!

Eferim oğlum Ehmet,
Varlığın halka rahmet!
Sakın hiç çekme zahmet,
Allah versin âfiyet!

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yolda devam et!

★

Bir tutup bin atmalı,
Kaymağa bal katmalı!
Gık dese muhalefet,
Anasını satmalı.

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yolda devam et!

★

Kim derse demokrasi,
Saymalı onu âsi,
Kırılmalı kafası
Böyle olur siyasî!

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yolda devam et!

★

Her tedbiri almalı,
İktidarda kalmalı,
Her gün başka havadan,
Yem borusu çalmalı.

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yolda devam et!

★

Ver hesabı farkiyle,
Çık yüzünün akıyle,
Kendine etme zahmet,
İsbat misbat hakkiyle.

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yolda devam et!

★

Baba, oğul, kız, dayı,
Çekiversin cartayı,
Sen sağsın, ben selâmet,
Atlatırsak vartayı.

Eferüm oğlum Ehmet,
Sen bu yold adevam et!

ELİMDEN GELEN BUDUR...

Dün beşe aldığın mal, yarın bin beş yüz eder,
Yükselttik memleketi, bunu tarih böyle der.
Kırmadık gönül hatır,
Elden ne geliyorsa onu yaptık birader!
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Şimdi yanardağ gibi indifa ediyoruz,
Sanmayın vazifeden istifa ediyoruz.
Böyle kalbimiz pır pır,
On yılda yüz milyonla iktifa ediyoruz.
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Önümüzde harita dolaştık kapı kapı,
Kimseye şeker diye yutturamadık şapı,
Döküldük sapırsapır,
Orta yere gelmedi eğri kaşığın sapı,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Uğraştık ticaretle, Eskimo'ya buz sattık.
İktisadı gör bizde, Bahr-ı Lût'a tuz sattık
Altınlar oldu bakır.
Dışardan buğday alıp, dışarıya muz sattık.
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!
★
Naylon sutyen getirttik, kalmadı elde döviz,
Öyle fındık kırdık ki, kalmadı fındık, ceviz.
Bütçe oldu tam takır,
Bu çürük koltuklarda neler çektik bilseniz,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!
★
Gayretimizle doldu «Vatan sathı» naylonla,
Kaldı seçmenlerimiz bir gömlekle bir donla!
Oynasın şakır şakır!...
Yükselttik memleketi iktisadî balonla!
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!
★

Yuvarlandığımız yer, iniş mi yoksa dik mi?
Ne kadar numaramız varsa göstermedik mi?
Attıksa bir kaç kıtır,
«Susma hürriyeti» ne sanki bir şey dedik mi?
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

★

Bizdeki plânların rastlanmaz benzerine
İstatistik rakkamlar konuştu söz yerine,
İşliyor tıkır tıkır,
Solda sıfır olduk ta tüy diktik üzerine,
Babamın adı Hıdır,
Elimden gelen budur!

ELEM TERE FİŞ

Canımız çıktı o gelesiye,
Ne peşin aldık, ne veresiye,
Kurban olayım demokrasiye...
Nazar değmesin bizdeki gidiş,

Elem tre fiş,
Kem gözlere şiş...

İhtiyacımız yoktur kitaba,
Bizim zekâmız sığmaz ki kaba!
Oyun oynarız amma kasaba,
Bizdeki hüner, bizdeki bu iş...

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Basının kesik saçtır timsâli,
Hürriyet dersen yoktur emsâli.
Nutuk çekeyim aday misâli:
Görenler bizi maşallah demiş,

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Hürriyet deyip orada durun!
Ya banka kurun, ya hayâl kurun,
Nazar değmesin tahtaya vurun,
Milyoner olmuş İbiş'le Memiş,

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Yedek parçayı eker satarız,
Kendimiz neler çeker satarız,
Yüze mal eder, kırka satarız,
Yok başka yerde bu alış veriş,

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Yeni yapmalı eski bir malı,
Yama üstüne yama vurmalı...
Razıyız ama yırtık, yamalı,
Yamalar artık tutmuyor dikiş,

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Fiyatlar gider alıp başını,
Sık dişini der bilen işini,
Haydi diyelim, sıksan dişini,
Sıkmaktan artık kalmadı ki diş...

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Hileli her şey, bir biz kaldık saf...
Kiminde para, kiminde insaf,
Hem memur haklı, hem haklı esnaf.
Tahammül dersen, kalmadı, mafiş,

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

Gelmiyor ömrün baharı, güzü,
Çalıştık katıp gece gündüzü,
Bu yolun bilmem, yok mudur düzü?
Yolumuz neden hep böyle iniş?

Elem tere fiş,
Kem gözlere şiş...

YİĞİTLİĞE KREM SÜRME TOSUNUM

Her partiye, her adaya oy verip,
Sonra deme, ben akıldan yoksunum.
Oy verirsen, sonradan su koyverip,
Yiğitliğe krem sürme tosunum!

★

Ne sekersin hiç durmadan a keklik,
Yakışır mı koç yiğite döneklik?
Baştan düşün, sonra yapıp ineklik,
Yiğitliğe krem sürme tosunum!

★

Baş eğersen bu deveyi güdersin,
Diklenirsen sepetlenir gidersin.
İspat hakkı, misbat hakkı ne dersin?
Yiğitliğe krem sürme tosunum!

★

Az buz şey mi atlattığın bu varta?
«Artık yeter!...» o eskimiş safsata,
Patladın mı, acelen ne kerata?
Yiğitliğe krem sürme tosunum!

★

Hürriyet mi?... Balık tutmak için yem!
Kaç kişiden gebe kaldı o Meryem!
Birgün sen de ona dersin: cariyem!
Yiğitliğe krem sürme tosunum!

BUDUR SANA MÜSTEHAK

Şunu öğrendim ancak,
Değirmende imiş hak.
Sakın hakkım var deme,
İner beynine tokmak.
Cennetten çıkma dayak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak.

★

Sana yollar gösterip,
Ol dedim ideal tip.
Sen mi kaldın bir doğru?
Nene lâzım prensip?
Şimdi derdine mum yak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak.

★

Kaç defa dedim sana,
Girmez kalın kafana,
Yükselmek istiyorsan,
Uymalısın şeytana.
Yoksa başında kabak!...
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak.

★

Mat etsen de sen mat ol,
Bük belini kat kat ol,
Elinden gelmezse iş,
Bir zengine damat ol!
Başka yol yok a salak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak!

★

Çık partiden cart diye,
Gir partiden partiye.
Dün öptüğün elleri,
Bugün ısır hart diye.
Kalmaz yoksa ot ocak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak!

★

İşte yol yükselecek:
Öpmelisin el etek.
Söyledim, dinlemedin,
Şimdi sürün a eşek!
Dalkavukluk dâd-i hak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak!

★

Herkes bir yol tutturmuş,
Birbirine yutturmuş.
El âlem ilerliyor,
Bir sensin öyle durmuş
Ders al, etrafına bak!
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak!

★

Vermezse eğer mâbut,
Ne halt etsin bay Mahmut?
Eloğlu fili yutar,
Onlar gibi sen de yut!
Yalamazsan sen çanak,
Aleyke mâ yestehak,
Budur sana müstehak!

GİDEN-GELEN

Başka kavga yok, kavgamız: sen-ben...
Bizde gideni aratır gelen,
Kim gelecekse belli önceden...
Sakın sanma ki bir bîkes gelir,
Bir teres gider, bir teres gelir!

Önce olanı son gelen bozar,
Plânını buz üstüne yazar.
Yaz-boz tahtası, değmesin nazar...
Nevheves gider pürheves gelir,
Bir teres gider, bir teres gelir!

Yapılmış şeyi yenisi söker,
Sonra da kalkar geçmişe söğer;
Yapar eder de bir de tüy diker...
Gider, ardından bir de ses gelir,
Bir teres gider, bir teres gelir!

Model Almandır, sonra Fransız...
Ondan da döner, cayar imansız.
Amerika'ya benzer amansız;
«Vıy mösyö» geçer, «olrayt, yes» gelir,
Bir teres gider, bir teres gelir!

Bir koltuk için bu ne emektir!
Bilinmez, nasıl nane yemektir...
Maksat bizleri kafeslemektir;
Bir kafes gider, bir kafes gelir,
Bir teres gider, bir teres gelir!

Önce geçmişi etmeli inkâr,
Demokraside yoktur ihtikâr,
Din ticareti, bire beşbin kâr:
İnkılâp diye başta fes gelir...
Bir teres gider, bir teres gelir!

Her taraf harap, bir taraf gülşen...
Her zaman böyle, birkaç kişi şen...
Nutuklar aynı, yalnız değişen:
Tiz sesli gider, sesi pes gelir...
Bir teres gider, bir teres gelir...

Tam sözün şimdi geldi sırası:
Sızlar içimin derin yarası,
Görüp âlemde bu ihtirası,
Dostlar, aklıma son nefes gelir...
Bir teres gider, bir teres gelir!

ENAYİ

İğnelidir sözlerin hep kinayi kinayi...
Hele bir koparsınlar kuyruğundan danayı,
İğne bile yaparız kurup ağır sanayi...
Sana mı kaldı seçmek iyi ile fenayı?
Bunca yıl anlamadın şu yalancı dünyayı,
Devir küfeyi yan gel, keyfine bak enayi!

Neye dayanacaksın, yok dikili ağacın...
Bitmez mi hiç baş ağrın, dinmez mi yürek sancın?
Ne başlara taç oldun, ne başında var tacın...
Bunca yıl yazdın, çizdin, neydi senin amacın?
Sen mi düzeltecektin bu yalancı dünyayı?
Devir küfeyi yan gel, keyfine bak enayi!

Kimi göz göre göre sözünü inkâr eder,
Milyonlar vuruyorsa sanma ihtikâr eder,
Namuslu ticaretle yüzde yüzbin kâr eder,
Herifi karısından boşatır bekâr eder...
Öğrenemedin gitti hanya ile konyayı,
Aklını başına al, a dünbelek enayi!

Kiminin ablası var, bulmuş zengin enişte,
Kiminin sayın eşi kullanışlı her işde...
Dımdızlak, düdük gibi ortada bir sen işte!
Sen de az eğil, bükül, bir dahaki gelişte.
Boşuna çiğnemişsin bu yalancı dünyayı,
Devir küfeyi yan gel, bak keyfine enayi!

Takdir etmemek ayıp basının çabasını,
Gıcıklayıp duruyor duygunun kabasını.
Yalan-dolanla dolu bizdeki hür basını,
Görünce şaşıp kaldım, dedim: Vay babasını!
Sen bir garip ozansın, bırak gümüş zurnayı...
Devir küfeyi yan gel, bak keyfine enayi!

Ağaların gözleri halkın yırtık donunda,
Yine halk alta düştü siyaset oyununda...
Ne tekinde hayır var, ne koalisyonunda!
Derdi sana düşüyor onlar yakar kınayı...
Enayi, ah enayi! Ah enayi, enayi!...

YARABBİ ŞÜKÜR

Üfür rüzgârım üfür!.
Doğru söz oldu küfür.
Bir insan değilse hür,
Nasıl geçer o ömür?
Ömrün içine tükür,
Kimine şapur şupur,
Bize Yarabbi şükür!

★

Ahmet, Mehmet, Bay Hasan
Sen de onlardan olsan,
Ederler bol bol ihsan,
Ne dert kalır, ne tasan.
Dalkavuksa bir insan,
O zaman şapur şupur,
Bize Yarabbi şükür!

★

Şahidiz çok vak'aya,
Muhtaç iken hırkaya,
Rozet taktı yakaya,
Başladı fiyakaya.
Sen de gir bu halkaya,
O zaman şapur şupur,
Bize Yarabbi şükür!

★

Bütün işler aksine
Dünya gitse Mersine,
Gideceksin tersine.
Boş ver halkın sesine,
Herkes nefsi nefsine.
Hepsine şapur, şupur,
Bize Yarabbi şükür!

★

Toplamalı ihvanı,
Gılmanları, civanı,
Ürkütürsen kervanı,
Bir haysiyet divanı,
Yapar sonra yuvanı,
Onlara şapur şupur,
Bize Yarabbi şükür!

★

Sendeki yok, onda var,
Sana kış, ona bahar...
Ne bol gelir, ne de dar,
Ah iktidar, iktidar...
Sen de olsan ona yâr,
O zaman şapur şupur,
Bize Yarabbi şükür!

PADİŞAHIM ÇOK YAŞA..!

Abdülhamid-i sâni'nin devr-i saltanatında yaşamış olsaydım, yahut bu devirde - Allah göstermesin - bir Abdülhamîd-i sâlis bulunsaydı, işte böyle bir methiye yazardım:

Örnek olduk Frenge, hem İrana, Turana
Atlan gittik seyrana, muhtaç iken ayrana
Koltuklar pahalıdır aşkolsun doldurana
Doğrudur şimşir tarak lâzım gelir kel başa
Kel olsan, kör olsan da padişahım çok yaşa.

Bütün rütbe şan senin beyliğin baylığın var
Babadan miras kalmış, millet halayığın var
Yolluğun yıllığın var üstelik aylığın var
Memur kulun kalmıştır birkaç kuruş maaşa
Bereket rüşvetin var padişahım çok yaşa!

Dalkavukluk isteyen bir derde müptelâsın
Münasiptir efendim, bugün dünden alâsın
Hülâsa başımızda bir püsküllü belâsın
Kimseler söz edemez gözün üstünde kaşa
Biz de sağır, kör olduk padişahım çok yaşa!

Devirip de küfeyi hergün yatmak var imiş
Boynuz takıp sarayda göze batmak var imiş
Huzurunda sultanım göbek atmak var imiş
    Dik başımızı vurduk çoktandır taştan taşa
    Anladık amma pek geç, padişahım çok yaşa!

Düzen geldi efendim kanun ile ut ile
Yuttun Koç yumurtası beslendin kuş sütüyle
Geçinir gider millet şahâne zart zurt ile
    Karakuş hükmü ile böyle keyfe mâyeşâ
    Mahvolur millet birgün padişahım çok yaşaaa!

El etek öpmek için kullar gelmiş saraya
Hepsinin paçasından sızıyor cıvık riyâ
İshal olmuş kulların nutuk verdin öyle ya...
    Çık saray balkonundan et bendeler temaşâ
    Yırtılmış anırmaktan padişahım çok yaşaaa!

Kadehleri kaldırıp bakınız keyfinize
Bizim çanağımız boş, doldurun kendinize
Kalkacak yumruklar var sizin şerefinize
    Yaşanmaz ömrü billâh sâde suya bir aşa
    Nasıl olsa biz öldük bâri şahım sen yaşa!

BİR BÜYÜK ADAMIN ANI DEFTERİNDEN

— Yunus gibi —

Beni dağda buldular
Kıllarımı yoldular
Bir koltuğa kodular
Uyuzlarım büyüdü

Dağdan kesti hezenim
Yurda plân çizenim
Metres oldu kuzenim
Boynuzlarım büyüdü

Dülgerler beni yondu
Doktorlar yaram ondu
Her azam taht'a kondu
Hotozlarım büyüdü

S O R U

Ortada gezersin insanım diye,
Bir dalın, dikili ağacın mı var?
İlân versen eğer hayvanım diye,
Bir yular dikecek saracın mı var?

Ölsen... Ölemezsin, mezar pahalı,
Mutluluk göstermez ömrünün falı.
Yer keçesi olsan yada bir halı,
Böyle sürünmekten amacın mı var?

Yoksulusun bir baş kuru soğanın,
Yansa dünya senin yoktur yorganın,
Öyleyse nedeni var mı kavganın?
Kelini örtecek bir tacın mı var?

Sen kendikendine güvey olursun,
Onlar öz evlât, sen, üveğ olursun,
Ellinden sonra da bişey olursun,
Fingirdek bir kızın, bir bacın mı var?

Gidersin dikine, hep bildiğine,
Uykuyu öldürdün bu gece yine,
İcra mı, haciz mi, üzüldüğün ne?
Verilecek artık haracın mı var?

Dost uğruna düşüp yere serilsen,
Ölüp ölüp yeni baştan dirilsen,
Hep özlem duyarsın dost eline sen,
Gözyaşından başka ilâcın mı var?

Duymadın kimseye ne haset, ne kin,
Başkaları için yeter çektiğin,
Gerekmez mi kendine söylemekliğin,
İçine dert olmuş bir acın mı var?

MEKTUP

— İş aramak için İstanbul'a gelen bir köylünün karısına mektubudur —

İstanbul dedik de özendik geldik
Mermer taş üstünde uzandık, kaldık
Onbir ay diyende harçlık kazandık
Onu da elimden aldı İstanbul

İstanbul dediğin zenginin tahtı
Hükûmet halkasın boynuma taktı
Nedir bu zavallı kocanın bahtı
Üç kuruş kazandım, aldı İstanbul

Kaldırımın taşları dizine zarar
Su kurşundan gelir, özüne zarar
Güzelleri çoktur, gözüne zarar
Gönlümü gözümü aldı İstanbul

Bi dene Fadimem uzattık sözü
Açıldı burada kocanın gözü
Aman beslen beni satıp öküzü
Kocanı elinden aldı İstanbul

Ve Elhasıl

Gezdim yurdu baştan başa,
Başım vurdum taştan taşa,
Sözüm sana değil hâşâ
    Sâyenizde bu memleket
    Baştan aşağa b......künet

★

Pencere yok, almaz hava,
Getirdiniz halkı tava,
Çitten duvar, tezek sıva,
    Sayenizde bu memleket
    Baştan aşağa b......künet

★

Varsa yoksa mülkü tezek,
Yeter nutkun bre zevzek!
Ahvalimiz şöyle çizek:
    Gidip görün bu memleket
    Baştan aşağa b......künet

★

Yağ, gaz, şeker nedir bilmez,
Sabun yoktur yüzün silmez,
Hürriyet var, lâf edilmez.
    Sâyenizde bu memleket
    Baştan aşağa b......künet

★

Nedir halkın serencamı?.
Bağladınız haraca mı?.
Duymaz sözüm gâvurca mı?
    Ve elhasıl bu memleket
    «A» dan «Z» ye b......künet!

KIRKBİRBUÇUK MAŞALLAH

Ne eşik aşındırdım, ne de açtım bir kapı...
Olmam kimseye balta, ne de baltanın sapı,
Şerefimle yaşadım, en sonra yuttum hapı,
Ne altımda bir koltuk, ne başımda bir külâh,
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Yükseliyor çıkarsa kim çizmeden yukarı,
Biraz yırtmak gerekir hayâ denen damarı.
Atı alanlar çoktan geçtiler Üsküdar'ı,
Ben yerimde sayarak ilerlerim inşallah...
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Kara cümlesi kıtlar kaparken yağlı kuyruk,
Ne birgün kuyruk oldum, ne de kuyruğa uyruk...
Kendi sırtımda kendim, kendi başıma buyruk,
Ne kimseye yük oldum, ne de ettim eyvallah...
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Kiminde acemilik bir ustalık oluyor,
Bende şişmanlık bile bir hastalık oluyor.
Bir gül fidanı sevsem, salatalık oluyor...
Bendeki bu kör talih, neden böyle simsiyah?
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Öyle adamlar gördüm farkı yoktu sırıktan,
Keskin nutuk çektiler öksürük, aksırıktan...
Kimi fabrika kurdu bir kırık çıkırıktan,
Kıskanıp da onları demedim birgün: Vahvah!
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Yıldırımçeker gibi başımda hergün belâ...
Yürü kulum, demedi, bir kere olsun Mevlâ.
Bendeki bu dik kafa varken daha da hâlâ,
Metelik mi veririm, şahbaz değil olsa şah?
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Bunca yıl yaşadım da, el elde, baş baştadır,
Akıl hep paradaymış, ne başta, ne yaştadır...
Onlar yere basmazken, bastığın yaş tahtadır.
Memnunum hayatımdan, üstümde kalmadı âh...
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Öyle bir atarlar ki arşın gelir Halep'ten,
Anlamadım bitürlü, leblebiyi ben leb'ten...
Yarı yolu geçtim de bilmem hangi sebepten,
Doğamadı Fikret'in doğar dediği sabah...
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!

Ekmek parası dedim, vakit bulmadım aşka,
Elimden bişey gelmez yazı yazmaktan başka,
Kalsa kalsa arkamdan kalacak birkaç şaka,
Onu da benden sonra anlamazlarsa eyvaah!
Yaşım kırkbirbuçuktur, kırkbirbuçuk maşallah!...

GELİR HATIRIMA

Ne zaman gözleri mestâne gelir hatırıma
Özü düşman, sözü dostâne gelir hatırıma.

Nerde hürriyete dâir iki lâf etse biri,
Kaç zamandır yenilen nâne gelir hatırıma.

Duyarak radyoda her gün Klâsik Türk Müziği,
Yine efkâr ile meyhane gelir hatırıma.

Biz bu İstanbulu baştan başa yaptık yeniden,
O zaman koskoca virâne gelir hatırıma.

Durmadan yükseliyor derse biri, bizde hayat,
Neye bilmem ki, fakirhane gelir hatırıma.

Biri bahsetse ki, mertlik diye, merdâne pozu,
Ya silindir, ya da merdâne gelir hatırıma.

Yürüyor işlerimiz hızlı, çabuk, dersen eğer,
Buna örnek diye postâne gelir hatırıma.

İlm-i irfânı uyuşturdu siyasetle bakın,
Böyle, Vâli gibi, bir tane gelir hatırıma.

Ne vaitlerle avunduk, o devirden geriye,
Bir masal, eski bir efsâne gelir hatırıma.

Yolunur kaz gibi, aptalca bir âşık aranır,
Kendi ismim geliyor, yâ ne gelir hatırıma.

Bana mahzûn bir adam aynada baktıkça garîp,
Yine kendim gibi dîvâne gelir hatırıma.

İTİRAF

Sorsalar bana, derim: ya insan ol ya çakal,
Dördüncü kuvvet denen basına bak, ibret al,
Doldurur sayfaları sosyeteden kıyl-ü-kaal,
Doğru söz acı olur, tatlı gelir martaval,
Yukarı tükür bıyık, aşağı tükür sakal.

★

Tatlı yazmak isterim, ama yazım sert olur,
Döneğin bir adı da siyasette mert olur.
Söylesem başkasına, sussam bana dert olur.
Hâlâ prensip diye bağladığım yerde kal,
Yukarı tükür bıyık, aşağı tükür sakal.

★

Cesur sanmayın beni, bende yürek selânik.
İnsan üç buçuk atar yüreği olsa çelik.
Ben de doğru yazardım, olmasa sonu delik!
Hem de parmak yalardım, tutsam eğer ben de bal.
Yukarı tükür bıyık, aşağı tükür sakal.

★

Bir uğultu yükselir hatiplerin sesinden,
Tecrübe gösterdi ki umut yok birisinden.
Karar veremiyorum, geçeyim hangisinden,
Kafamda bir beyin var, evde evlâdü ayâl...
Yukarı tükür bıyık, aşağı tükür sakal.

TAŞLAMA

Lahnalar, hıyarlar kocaman oldu,
Bostan korkuluğu, sanırsın efe.
Bal kabağı dersen pek yaman oldu,
Sığmıyor koltuğa, büyüdü küfe!

★

Şişti de fil oldu en küçücüğü,
Gördün mü ne asîl dünkü lüpçüyü?
Göbekler şaşırdı artık ölçüyü,
Bozuldu terazi, kırıldı kefe...

★

Atalar ne demiş: Sakla samanı,
Fırıldak dönünce gelir zamanı,
Bir fırsat geçmişken savur harmanı,
Hep bana Rabbena, doldur istife!

★

Ne vardır hiylesiz, hangisi hastır?
Kazırsan cilâyı, içi kir-pastır.
Hep eski hamamdır, hep eski tastır,
Değişmez bizdeki eski felsefe!

★

İlle de el-etek öpülecektir.
Yalvarıp yüzsuyu dökülecektir.
Biliriz onları, ah ne çiçektir,
Hacet var mı artık gülü tarife!

★

Zenginsen yürüyor hep gönül-hatır,
Yoksulsan: kırk katır yada kırk satır...
Her gelen gideni mumla aratır,
Çok rahmet okutur halef selefe!

★

Ağzıyla kulağı burnuna denktir.
İçkiler, mezeler, hepsi renk renktir,
Yoksa ziyafet mi, bu ne âhenktir?
Kadehler kalkıyor, haydi şerefe!

★

Geçilmez rakıdan, cinden, viskiden,
İşler böyle miydi bizde eskiden?
Vururuz diyorlar hep on ikiden,
Atarlar palavra, vurmaz hedefe...

★

Biri sırttan indi, öbürü bindi...
Ne yoksulluk bitti, ne acı dindi...
Biz her zamandan çok muhtacız, şimdi,
Rahmetli üstadım Şair Eşref'e...

★

Diyor ki: «bendeniz Demokratım da,
Binecek bir şeyim vardır altımda.»
Görmedim böyle şey hiç hayatımda,
Ne denir bilmem ki böyle herife!

★

Nasıl da kasılır bir bakın şuna,
Bilirim, sözlerim gitmez hoşuna.
Çenesini yorar boşu boşuna,
Ben onun sözüyle gitmem kenefe.

★

«A» sından «Z» sine kadar başladım,
Sanmayın, meyvalı ağaç taşladım,
Yalnız kötüleri yaktım, haşladım,
Kimse bırakmadım koymadık tefe!

BATTI BALIK

Aşağıdaki taşlama, millet adına yabancılardan aldıkları borç paraları bile yine milletten çalan devlet hırsızlarından birinin ağzı ile söylenmiştir:

Kahbe dünya böyledir, insan doymadan gider,
Göz açıp kapamadan bakarsın, insan gider,
Bazısı insan gelir, dönüşte hayvan gider.

Sırıtmama bakma sen, içerimden kan gider,
Çalalım, oynayalım, battı balık yan gider.

★

Borçlar bini aşınca, kim düşünür borcunu,
Nasıl olsa kaçırdık artık ipin ucunu,
Alsın alacaklılar oğlumun pabucunu.

Bugün var, yarın yokuz, bay gider bayan gider,
Çalalım, eğlenelim, battı balık yan gider.

★

İster başında şapka, isterse gelsin fesle,
Önüne kim çıkarsa, hemen onu kafesle,
Bakdın ki zora geldin, gidersin bir nefesle.

Keyfine bak dünyanın, bir gün tenden can gider,
Çalalım durmayalım, battı balık yan gider.

★

Borç bulursak alırız, dinleme onu bunu.
İşi yoksa ödesin torununun torunu.
Nasıl olsa gelecek bu devranın bir sonu,

Pırasalar gelince, artık patlıcan gider,
Durmıyalım çalalım, battı balık yan gider!

★

Borç gırtlağa dayanmış, ne ilki bu, ne de son,
Sen ondan yüz istersin, o isterse versin on,
Neyimi alır benim, ayağımda yırtık don...

Kime kalmış bu dünya, Sultan Süleyman gider
Çalalım, oynayalım, battı balık yan gider!

★

Tahtalı köye gider sonunda bir gün bu yol.
Sağolsun ense kulak, gerdanla göbek sağol!
İçelim bir tek daha, doldur, doldur Apostol!

Meclise Cânan gelir, kalkar Cavidan gider,
İçelim, eğlenelim, battı balık yan gider!

★

İsterse Ahmet Beyin, isterse Mehmet Beyin,
Sağolsun işkembeler, lâzım değildir beyin.
Kurttan olmaz korkusu böyle ölmüş eşşeğin.

O eşşek cennetine insanlar yayan gider.
Çalalım, durmayalım, battı balık yan gider.

BİR TANE OLSA

Elin andavallısı ne yol bilir, ne yordam,
Daha dün bulamazken başını sokacak dam,
Hilton'a gittim diye sanır kendini adam.

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

★

Kalmadı ortalıkta gerekli orta insan,
Uşak Hasan'lar şimdi oldu sayın bay Hasan.
Ya uşak, ya efendi... Kurtuluş yok ne yapsan...

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

★

Herkes sana buyurur, yabancısı, yerlisi,
Külâh değiştirirler, Ali ile Veli'si,
İpi geçirmiş ele elin hınzır delisi.

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

★

Eşekler önden gider, arkadan gelir kervan,
Sıra için kuyruğa girmez kuyruklu hayvan.
Mangalda kül bırakmaz, konuşur yavan yavan.

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

★

Dün yaya gidemezken, bugün dünya gezgini,
Sen ne yapsan yontulmaz karaborsa zengini.
Terbiye dersen eğer, sanır beygir dizgini.

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

★

Sen adalet, hak diye çürütürsün bir ömür,
Onlar her hapşırdıkça dört yana hak püskürür,
Caddenin ortasına hak tuu diye tükürür.

Şimdi onlar çoğunluk, azınlıkta kaldık biz,
Bir tane olsa böyle, bal börekle besleriz.

BAYRAM

Burnumda tüter ama kahve, çay buram buram,
Şeker, kahve almağa gelmez bir türlü sıram.
Geçmez karaborsada benim kâğıt bir liram,
Onlara helâl olan bize nedense haram,
Halka her gün ramazan, onlara her gün bayram.

★

Fıkrayı bilirsiniz, vergi almış Timurlenk,
Çırılçıplak kalınca halkta başlamış âhenk.
Ben de öyleyim şimdi, ağzı kulağına denk,
Şakır şakır oynarım yoksa bile beş param,
Halka her gün ramazan, onlara her gün bayram.

★

Aylığı aldığım gün tamtakır olur kese,
Kimi çorap istiyor, kimi ister elbise,
Evde borum ötmüyor, nutuk çektim herkese,
Demokrasi icabı kimse dinlemez meram.
Kimine hayat oruç, kimine her gün bayram.

★

Ne çürük lâstik sattım, ne de oldum milyoner,
Ne vâdedip de döndüm, değilim yanar döner.
Saman alevi gibi parlayan çabuk söner.
Ne bir kuyruk acım var, ne gocunacak yaram,
Bana her gün ramazan, onlara her gün bayram.

★

Çalışılsın efendim, neden böyle yatılsın?...
Demokrasi temeli barajlarla atılsın.
Cıgarayı, dediler, beş kuruşa satılsın,
Nefesi beş kuruşa gelir şimdi cıgaram.
Ramazan bize her gün, onlara her gün bayram.

★

Bir yandan sondajları, bir yandan barajları,
Yaptılar çalışarak doldurup plâjları.
Bu kadar yükle nasıl dönecek virajları?
Bir merakım bu kaldı, benim gözleri karam,
Her gün ramazan bize, sizlere her gün bayram!

TEZEKTEN TERAZİ

Dilimizden düşmedi demokrasi, hürriyet,
Bu uğurda kalmadı ne pantalon, ne ceket.
Öyle kazık yedik ki, kimlerden umduk medet...

Kendi başına sürer kelin olsa merhemi,
Tezekten terazinin böyle olur dirhemi!

★

Aldılar nemiz varsa, kalmadı bir metelik,
Verdikten sonra kalan donumuzu üstelik,
Vâdedip aldattılar, kaldık böyle cep delik,

Kendi başına sürer, kelin olsa merhemi,
Tezekten terazinin böyle olur dirhemi!

★

Sütçü beygiri gibi kimi ayakta uyur,
Kimine koltuk hazır, gel biraz böyle buyur.
Bir ata sözü vardır, bunu millete duyur:

Kendi başına sürer kelin olsa merhemi,
Tezekten terazinin böyle olur dirhemi!

★

Yiyip yiyip doymayan kuyu gibi bir mide,
Kimi körpe genç, kimi pîri mugan bir dede,
Nerde kalmış kendinden gayriye himmet ede.

Kendi başına sürer kelin olsa merhemi,
Tezekten terazinin böyle olur dirhemi!

EDERLER

Sermayesi onsa doksan ederler,
Senin tartın tamsa noksan ederler.
Kiminin alınır bir yırtık donu,
Kimine bin türlü ihsan ederler.

★

Torpili, pistonu,varsa dayısı,
Servetinin yoktur artık sayısı.
Avcıdan kaçarken dağın ayısı,
Yakalayıp onu insan ederler.

★

İşine gelmezsen derler haşarı,
İstediğin kadar kazan başarı.
Bir geğirse hâşâ burdan dışarı,
Vecîze diyerek destan ederler.

★

Ne yapsan olmazsın kendinden emin,
Değilse yan bakmak senin niyetin,
Edecekse eğer canına senin,
Bakmasan ederler, baksan ederler.

★

Her tarakta vardır sağlam bezleri,
Su başında durur hep çömezleri,
Hatiptir bakarsın dilbilmezleri,
Çıkartır kürsüye saksağan ederler.

★

Ona birşey demez kitap sayfası,
Maşallah taş gibi kalın kafası.
Olursan onların sen de tayfası,
Bütün zorlukları âsân ederler.

★

Elifi direk sanır, direği elif,
Köy Mehmet Ağanın, onundur keyif...
Benim gibi sen de olma muhâlif,
Seni de hâk ile yeksân ederler.

YALOVA KAYMAKAMI

Elindeki o kâğıt nutuk mudur, muska mı?
Ne dedin, anlamadım, kabak mı, kapuska mı?
Cafer bez istiyormuş, basma mı, patiska mı?
Ateşin çıkmış senin otuz dokuz, kırka mı?
Sen hastasın galiba Yalova Kaymakamı...

★

Bulunmaz bir arada koyun kuzu, kurtile.
Demokrasi denen şey değildir şart şurtile.
Hem hürriyet olacak, hem böyle zartzutile,
Demokrasi a beyim, kırk yamalı hırka mı?
Anlamadım ne dedin, Yalova Kaymakamı!

★

Kendini matah sanma, güdemezsin üç tavuk.
Konuştukça durmadan sen böyle abuk sabuk,
İstersin sallayalım, sana dâima kavuk.
Daha hâlâ söylersin dönsem bile arkamı,
Seni kimse takmıyor Yalova Kaymakamı!

★

Arif olan kişiye sivri sinek ince saz,
Vurdum duymaz olana, davul çalsan yine az.
Dini âlet edersin maksadına bî namaz,
Biliriz iç yüzünü, bırak artık yakamı,
Yalova Kaymakamı, Yalova Kaymakamı!

★

Gerdanlara incidir, alnımızdan akan ter,
Bir şarkı dilimizde: «Yeter Allahım, yeter!»
İyi olalım derken, gün günden olduk beter.
Neden kabarıyorsun, fiyaka mı, caka mı?
Hindi gibi kabarma Yalova Kaymakamı!

OLMIYACAK!

Neden bu gecelerin mehtabı olmıyacak?
Öyle bir çöldeyim ki, serabı olmıyacak...

Garsona kırk yılda bir pideli kebap desem,
Yalnız pide getirir, kebabı olmıyacak...

Kadehlerin şerefe kaldırıldığı zaman,
Benim tasım bomboştur, şarabı olmıyacak...

Bu zamanda insanın mutlu olması için,
Ya beyni veyahut da âsabı olmıyacak...

Ne adamlar görmüşüm, ekâbirden sayılır,
Vallahi ayağımın türabı olmıyacak...

Anladım en sonunda başarabilmek için,
İnsan hangi işteyse erbabı olmıyacak...

Yükselmek istiyenin her birşeyi olacak,
Yalnız birşey istemez, hicabı olmıyacak...

Yaptığı kötülüğü bilmiyecek birtürlü,
Vicdanı olacak da, azabı olmıyacak...

Sorulmaz ona birşey sebebi nedir diye,
Her ne yaparsa yapsın esbabı olmıyacak...

Plân, program desen cıgara paketinde,
Ondaki plânların hesabı olmıyacak...

Büyük adam olmanın yolları çok kolaydır,
Adam olmanın şartı, kitabı olmıyacak...

Siyaset adamının vasfı hatip olmaktır,
Ama ona kimsenin hitabı olmıyacak...

O söylerse suç olmaz ağzına gelenleri,
Muaşeret denilen âdabı olmıyacak...

İki kere ikinin sorsan kaç ettiğini,
Sınıf geçecek kadar cevabı olmıyacak...

Hangi rüzgâr eserse dönecek fırıl fırıl,
Prensip denen köhne mihrabı olmıyacak...

Akıllı, zeki derler dolap çevirenlere,
Yurdun tek çevrilmemiş dolabı olmıyacak...

Abdestsiz namaz kılar, dini bütündür amma,
Cennet va'di olmasa sevabı olmıyacak...

Başkasının başına çorap örmiyenlerin,
Ayağında yamasız çorabı olmıyacak...

Medeniyet mi dedin? Strip-tiz'le Rok'n roll,
Bunlardan başka hiç bir icabı olmıyacak...

Faziletin, ahlâkın yapılsaydı tasviri,
Tornistan edilmemiş esvabı olmıyacak...

Hastalıkta, sağlıkta bir çorba veren olsa,
Çorbasını koymaya bir kabı olmıyacak...

Ele kalem alınca bir şair benim gibi,
Hatır, gönül kırmadık ahbabı olmıyacak...

MİNİ MİNİ VALİMİZ

Ezen bizi yine biz,
Düşman bize kendimiz.
Bu gidişin yok sonu,
Çâre bulun bâri siz;
Mâdem doktorsun söyle:
Neden böyle zâlimiz?
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Ne gaz var, ne de kahve,
Gidilir mi boş eve?
Eskiden her şey vardı,
Kimler yaptılar deve?
İyi çıkmıyor bizim,
Çoktan beri falimiz.
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Sıkmaktan diş mi kaldı,
Yapmadık iş mi kaldı?
Karaborsadan bize,
Alış veriş mi kaldı?
Sata sava kalmadı,
Evimizde mâlimiz,
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Hayat çekilmez bir yük,
Deniz var, kayık küçük.
Oturduk işte sapa,
Yol göstersin en büyük.
Bir zamanlar demiştin:
«Bak Paşam ahâlimiz!»
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Yetişmez maaş munzam,
Zam üstüne her gün zam.
İktisatta her biri,
Sorsan üstad-ı âzam,
Bu zamlarda vallâhi,
Yok bizim vebâlimiz,
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Kaldık bir kemik, deri...
Sıka sıka kemeri,
Sıkmaktan birgün çatlar,
İnsanın nâzik yeri.
Uyuz kediye döndü,
En atik, cevvâlimiz.
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

★

Bozuldukça gidişler,
Ayaklı gazte işler.
Ağız torba değil ki,
Büzsen patlar dikişler,
Bilmem batar mı size,
Böyle kıyl-ü kalimiz?
Mini mini vâlimiz,
Ne olacak hâlimiz?

UZATMA SÖZÜ

Kırk yıllık ömrümüzde ne insanlar görmüşüz,
Görülecek ne varsa, bir zamanlar görmüşüz.

Bu kalemden medhiye çıkmamış, işte bundan,
Ne atiyye almışız, ne ihsanlar görmüşüz.

Şaşılacak çok şeyler görmüşüz bu diyarda,
İnsanlardan sürüler, kurt çobanlar görmüşüz!.

Hayvan-ı nâtıkların söylev, nutuk çektiği,
Hayvanat bahçesinde ne hayvanlar görmüşüz!

El-etek öpmek için kalmayınca bir insan,
Dalkavukluk edilen patlıcanlar görmüşüz.

Makam otosu ile giderken tuvalete,
Şimdi yayan yapıldak kodamanlar görmüşüz.

İblis ile şeytana ters giydirip papucu,
Beş vakit namazında müslümanlar görmüşüz!

Makamına muvafık orman kibarlarından,
Nezaket dersi veren ne nâdanlar görmüşüz!

Demokrasi tarihi yazacak bunu yarın,
En yüce makamlarda saksağanlar görmüşüz!

Aptal dostlarımızdan yıllarca çektiğimiz,
Derdimizi anlıyan ne düşmanlar görmüşüz!

Gıdıklayıp güldüren meşhur mizahçılar mı?
Buz dolabından farksız nüktedanlar görmüşüz.

Bir kafiye uğruna uzatma artık sözü,
Daha sen lep demeden, anlıyanlar görmüşüz!

GELİP GEÇENLER

Biz binayı döner döner okuruz,
Okuruz da bülbül gibi şakırız.
İnce eler, hem de pek sık dokuruz,
Un elerken deve geçer elekten,
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Bizde huydur inceleme illeti
İncelerken gezip tozmak niyeti,
Gönderelim, incelesin heyeti,
Seçemezken düz elifi mertekten,
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Herkes gider toplantıya an - fami,
Sen kalırsın kazık gibi san - fami,
Şunu bil ki, dayın yoksa mon - ami,
Haşâ huzur farkın yoktur eşekten,
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Yanılıp da bir yâr sevsen el alır,
Bir dikili dalın olsa, sel alır,
Yoksa şansın, cevher desen yel alır,
El kavun yer, kurtulmazsın kelekten,
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Dirsek çürüt, göz nuru dök, faydasız...
Hiç sürüden geçilir mi vardasız?
Yürümezken öküz gibi haydasız,
El bakarsın, insan olmuş direkten,
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Dil aşınmaz, el - etek öp, hep eğil,
Demokrasi devri geldi, lâf değil.
Maksadımız yol göstermek, şunu bil:
Sudan ucuz kahramanlık etmekten.
Neler geldi, neler geçti felekten!

★

Bedbaht eden insanları akıldır,
Akıl değil, geçer akçe çakıldır.
Neler gördük şu dünyada kırk yıldır,
En sonunda şunu dedim yürekten:
Neler geldi, neler geçti felekten!

YÜRÜMÜYOR

Ne oldu böyle birden bu geminin çarkına?
Çarkı kırılmış ama kimse varmaz farkına,
Şimdi lâf ebeleri artık yaksınlar kına.
Kimi dut yemiş susar, demeç verir kimisi,
Yürümüyor ne yapsan lâfla peynir gemisi!

Birbirini kovalar, hamamdaki karılar.
Nuhun gemisi gibi her çeşitten mahlûk var,
Kaptan, çarkçı, makinist, her kafadan ses çıkar,
Karışınca işlere ustası, acemisi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

Teknenin kıçı kırık, kuma oturdu işte!
Bir aksilik var ama, anlamadım bu işte.
Alabora olacak yana yattı küpeşte.
Yürütürüm deyince, kaptan sanma herkesi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

Burnu havada iken şimdi bak bodosladı,
Kıçı kalktı havaya sert kayaya tosladı.
Kalmadı eski kurum kaptan artık fosladı.
Yok bunun artık beyim, ilerisi, gerisi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

Kaptan oluyor şimdi gemisini kurtaran,
Gemi oturdu şapa, kalmadı eski yarân.
Kimdir bu ciyak ciyak hep bağırıp çağıran?
Kaptan ne halt eylesin, deniz bitti kes sesi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

Gidemem diyor gemi, çabalama bay kaptan.
Çıkar bizi karaya, kurtulalım girdaptan,
Bir üfürük gerekir, eşten, dosttan, ahbaptan...
Bağırmaktan kaptanın kesilecek nefesi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

Gemiyi yürütmeye neft yağı, mazot lâzım.
Söylemekten yoruldum, tutuldu benim ağzım
Denizler bitse bile bitmiyor benim yazım.
Peşine bindi işler vermiyorlar veresi,
Yürümüyor ne yapsan, lâfla peynir gemisi!

HAKKINI HELÂL ET!

Bir vatandaş Taksim'den, Bayezit'e gidecekti. Yolda her an ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olduğu için şu manzum son sözlerini yazarak ailesine gönderdi :

Ey sevgili babam, ağla ardımdan,
Dolmuş yolcusuyum, hakkın helâl et.
Hiç ümidim yoktur sıhhî yardımdan,
Ezilir kalırsam sorup sual et!

★

Yola çıkıyorum böylece bilin,
Çocuklar, hepiniz hakka emanet
Kalırsam altında otomobilin,
Şehittir babanız, değil cinayet.

★

Otobüs ezmeden geldim vedaa,
Kabahatlerimi bağışla anne.
Çiğnerler muhakkak bekleme daha,
Şimdiden sormağa sen başla anne!

★

Tramvayda dişim sökülür zordan,
Kırılırsa yolda kaburgam eğer,
Kazasız kurtuldum demektir ordan,
Ne kadar da şanslı yolcuyum meğer.

★

Geç kalırsam akşam, dökme göz yaşı,
Tünelde tıkanıp kalmışım demek,
Mezarım Şişhane, ya Tepebaşı,
Çiğnendi bunca yıl verdiğin emek!

★

Hele Karaköy'e düşerse yolum,
Arkamdan polise haber ver, durma!
Tekerlek altında bacağım, kolum,
Oğlunu boşuna arayıp sorma!

★

Bulamazsan beni, durma öyle boş,
Hastahanelere gider bakarsın,
Orada da yoksam Adlî tıbba koş!
Mezarcı Mahmud'a bir de sorarsın.

EVDEKİ BULGUR

Bu hürriyet bize yetişmez dedik,
İki yakamız da bitişmez dedik,
Demokrasi böyle pekişmez dedik.
950 de çıktıktı erken,
Arpa boyu yol almışız burdan,
Gidelim Dimyat'a pirince derken,
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan!

★

Pahalı denildi rakı, cıgara,
Bakmasın insanlar yalnız çıkara,
Geçim sıkıntısı, ya hele kira...
950 de seçim gelince,
Çıkalım demiştik derin çukurdan,
Gidelim Dimyat'a derken pirince,
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan.

★

Bol bol bulacaktık aranan şeyi,
Ucuzlatacaktık elektriği,
Kaybettiniz neler, buldunuz neyi?
950 de oy veren elim!
Ne gaz var ne lâmba, yoksunuz nurdan,
Dimyat'a pirince derken gidelim,
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan!

★

Herkes şal, samurlar dendi giyecek,
Kuş sütü olacak, hem de bal börek,
O tatlı masala dayanmaz yürek.
Razıyız çula da geçtik samurdan,
950 de işler bitince,
Dimyat'a gidelim derken pirince,
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan!

★

Yollar olacaktı asfaltla beton,
Her şeyler bulunur denildi ton ton,
Yok aradığımız, haniya tonton!
950 de oyu verince,
Yoldan geçilmiyor tozdan, çamurdan,
Gidelim Dimyat'a derken pirince,
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan!

★

Biz çoktan razıyız eskiye şimdi,
Ne bitti patırdı, ne kavga dindi,
Yalnız biri indi, başkası bindi.
950 de oy ata ata,
Doluya tutulduk, kaçtık yağmurdan,
Gidelim pirince derken Dimyat'a
Olduk mu şimdi bak, evde bulgurdan!

NEDEN

Aydınlar arasında bile, halkın demokrasiyi hazmedemiyeceğini, bilgisiz olduğundan halka hürriyeti birdenbire değil, alıştıra alıştıra, azar azar vermek gerektiğini söyleyenler var.

En olmaz işlere uydurur kulpu,
Bize elma diye yutturur turpu.
Huyudur bayımın çok sever lüpü,
Bir sebep bulur da doldurur küpü:
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

★

Meyva bile daldan koparılmaz ham,
Eğer demokrasi gelmemişse tam,
Elbet bir sebebi vardır be ağam,
Bir sebep uydurur yutarlar lüpü:
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

★

Kendisi hazmeder dolu tepsiyi,
Hazmetmez bu millet demokrasiyi.
Tayin etmek gerekmiş ona vasiyi,
Uydurur bir sebep doldurur küpü:
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

★

Bekledik bilmem ki ne ele geçti?
Günler beklemekle, edeple geçti,
Bu halkın ömrü hep sebeple geçti,
Öyle bir sebep ki doldurur küpü:
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

★

Kendileri yerler her türlü nane,
Millete hürriyet, sanki iane,
Her zaman bulurlar sudan bahane,
Bir sebep uydurup yutarlar lüpü:
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

★

Hürriyet değildir ayranla pekmez
Millet fazlasını sonra hazmetmez,
Bu kadar hürriyet onlara yetmez,
Bir sebep uydurup doldurur küpü.
Armudun sapı var, üzümün çöpü...

ÇÖPÇÜYE DESTAN

Sokaklarına kaç zamandır çöpçü uğramayan bir mahalle halkının çöpçüye söylediği destandır:

Yırtık postalına olduğum kurban,
Bize uğramadın, geçti kaç sene.
Asfalt sokaklarda tepersin taban,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Mundar mundar kokar sabah yelleri,
Çöplük oldu semtin güzel illeri,
Gözümüzde tüter nazlı halleri...
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Eser bâd-i sebâ çöpler üstünde,
Bir çöp tenekesi yârin destinde,
Bekletmekten yâri, çöpçü kasdin ne?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!...

★

Acaba bilmem ki darıldın neye?
Kırk yılda bir uğra, bu viraneye,
Neden boykot ettin fakirhaneye?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Kenarda köşede kaldık diye mi?
Seni göndermeyen Belediye mi?
Söyle istediğin bir hediye mi?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Çöpçü! yollarını çoktan gözleriz,
Vefasız yâr gibi seni özleriz.
Darıltacak seni ne yaptık ki biz?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Çöpler biriktikçe kokuyor ekşi...
Sinek hücumundan bıraktık işi,
Süpürmez çöpleri gözümün yaşı,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

Bozuk kaldırımlar olursa engel,
Çekelim kamyonu, takarak çengel,
Gez dolaş ama bize de dön gel!
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Bütün mahallenin sen düşündesin,
Söyle çöpçü hangi kız peşindesin?
Görmiyeli çok var, kaç yaşındasın?
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Bâri sen gelmezsen gönder selâmın,
Bize kâfi gelir tatlı kelâmın,
Boşadınsa bizi gönder ilâmın...
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Benim çöpçüm kamyonludur, atlıdır,
Uğrar elbet birgün hakikatlıdır,
Dili kaba ama ah ne tatlıdır,
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

★

Fedâdır yoluna baş ile cânım,
Gittikçe artıyor bak heyecanım,
Affet kusurumu benim sultanım
Bizim sokağa da çöpçü gelsene!

ÇİLE BÜLBÜLÜM ÇİLE!

Arap saçına dönmüş, karışmış ipek çile,
İşler kör düğüm olmuş, ne yapılsa nafile.
Gemi yürüsün lâfla, istim gelsin arkadan,
Bu değirmen dönecek hep taşıma su ile.
Ey benim garip başım bitmez çektiğin çile,
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

★

Bir eser yazmış Samet, adı: «Büyük aile»,
Şekispirde bulunmaz böyle müthiş haile.
Bütün büyükler eğer yazsalar onun gibi,
Kalmaz okumak denen başlarında gaile.
Hem yazar hem okursan bitmez çektiğin çile,
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

★

El elde baş baştadır, boş ambarla boş kile.
Alınır yeni karar bakarak iskambile.
Kararlar sabit değil, yerinde durmaz birşey,
Vatan sathı bakınız, döndü sathı maile.
Ey benim garip başım, bitmez çektiğin çile.
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

★

İlerledi sanayi, yapıldı deve bile,
Mızrak girdi çuvala, ticaret de zembile.
İşte programları: «Çevir kazı yanmasın.»
Kazların başı döndü hep çevrile çevrile.
Ey benim garip başım, bitmez çektiğin çile,
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

★

Bir koyan beş alıyor bunda hiç yoktur hiyle.
Katıl sen de onlara neyse dileğin dile.
Boğaz dokuz boğumdur, söyleyecek sözlerim,
Dilimin ucundadır ama gelmiyor dile.
Ey benim garip başım, bitmez çektiğin çile,
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

★

Çokları geldi geçti, yoktu böyle kafile,
Onlar şiştikçe şişti, biz eksile eksile.
Siz söyleyin ister mi görünen köy kılavuz?
Sanmayın yutuyoruz, bu lâdes bile bile...
Ey benim garip başım, bitmez çektiğin çile,
Kanun dairesinde çile bülbülüm çile!

E ş b e r

Abdülhak Hâmid'in «Eşber» adında manzum bir piyesi vardır.

«Eşber» piyesinde, Büyük İskender, savaştığı ordunun kumandanı olan Eşber'in kız kardeşi Sumru ile sevişir. Ve kızın yardımı ile muhasara ettiği kaleye girer. Kız kardeşinin ihanetini öğrenen Eşber de, Sumru'yu asar. Muzaffer kumandan İskender, kaleden içeri girince, sevgilisi Sumru'nun asılmış cesediyle karşılaşır.

Biz, hayalimizde canlandırdığımız yeni Eşber piyesinde İskender rolünü Abdülhak Hâmit'e, Eşber rolünü de bir kasaba verdik.

Perde açıldığı zaman Abdülhak Hâmit bir kasap dükkânı önünde, çengele asılmış dağlıç koyununun üzerindeki etikette 900 rakamını dalgın dalgın seyretmektedir.

Hâmit:
Kimdir bu koyun çengelde maslûp?
Kasap:
İşte o koyundu sizce matlûp!...
Hâmit:
Dağlınç!... Ne cehennemî rezalet?...
Kasap:
Mağzur ola ettiği cesaret.
Kalkınma için selâma durmuş.
Bu mevki-i mürtefide murdar,
Çengelde etmişse arz-ı didar,
Saik buna bil ki yüzde bin kâr.
Şekspir'de görülmeyen dramı,
Zengin edecek budur meramı.
Hâmit:
Eyvâh! Ne koyun, ne kahve kaldı,
Boştur içi, elde cezve kaldı.
Kasap:
Fiyat size çok gelirse mâdâm,
Tuttum onu ben de ettim idam.
Sizden utanıp olursa mahcup,
Galip sayılır bu yolda mağlûp...
Hâmit:
Tat yok gecesinde gündüzünde,
Ben neyliyeyim bu yer yüzünde?

deyip, içinden çıktığı mezarın taşını kaldırır, altına girer.

MAKASA ÖVGÜ

Düşünürüm de bazı, sen olmasan ey makas,
Basın dünyamız bizim çoktan etmişti iflâs...
Gelince Avrupadan, burda kesip kesip bas!
Yabancı dergilerden apartmak bize hastır,
Velinimet efendim makastır, âh makastır!

★

Yabancı dergilerden artistler âyartırız,
Yazı lâzım olursa onlardan apartırız,
Resim, fotoğraf desen sayfalar kopartırız.
Amerika, Avrupa göndersin, sen de bastır,
Velinimetim benim makastır âh makastır!

★

Keşiflerden, icattan hangisi pâyendedir?
Bizde kültür dediğin senin himayendedir,
Ressam, yazar olduksa, hep senin sâyendedir.
Bu işler bize vergi, ancak bizlere hastır
Suç âletimiz bizim makastır, âh makastır!

★

İnan mertek sanırdı görse eğer elifi,
Hep kestin biçtin de sen, meşhur ettin herifi,
Kimin evine sordun, hangi hakk-ı telifi?
Telif hakkı burada çiğnenen bir paspastır,
Benim hocam, üstadım, makastır, âh makastır!

★

Senin iyiliğini ne radar, atom yaptı,
Sen olmasaydın eğer, durumumuz haraptı.
Dur, yeni posta gelmiş, yazar makası kaptı...
Gazetecilik bizde nevi şahsına hastır,
Düşünen, yazan, çizen, hep makastır, makastır.

BOYNUZ ARARKEN!...

Kaptırdık kendimizi hayat denen bu sele,
Ömrüm geçti bunca yıl, olmıyacak hevesle.
Âb-ı hayat beklerken, bulamadım su bile,
Maden suyu istemez, terkoslar aksın hele.
Avucumla içerim, içmem çanaklarından,
Deve boynuz ararken olmuş kulaklarından.

★

Söyledimse birkaç söz pek tuzluya mal oldu,
Demokrasi gelince bana da bir hal oldu,
Eskiyi hatırlatmak boynuma vebal oldu;
Bir zaman va'dedilen ucuzluk hayal oldu,
Bekleme ümitli söz, çıkmaz dudaklarından,
Deve boynuz ararken olmuş kulaklarından.

★

Senin, benim gibiler cebinde varsa alır,
Sen oynarsın ortada, o tutar parsa alır,
Leblebi alır gibi eloğlu arsa alır,
Hem ucuzundan alır, hem karaborsa alır,
Ya yol da vermeseydi bize sokaklarından!...
Deve boynuz ararken olmuş kulaklarından.

★

Tersin dönmüştür gayri kapılma hiç ümide,
Beyinle yer değişmiş, zira aç gözlü mide,
Şekerci vitrininde o mukaddes akîde,
Sen kendi derdine yan, karaborsa gitgide,
İnsaf denen kuzuyu asar bacaklarından,
Deve boynuz ararken olmuş kulaklarından.

BAYIM!

Usandık dinlemekten, o söyler usanmaz ki,
«Artık yeter!...» desek de, bizi adam sanmaz ki,
«Az daha dayanın!» der, biz dayandık, diyelim,
Bu kadar dayanmaya pantalon dayanmaz ki...

★

Zam üstüne zamlarla şap gibi yansak bile,
Bugün dünden iyiyiz, diyerek kansak bile,
Ucuzluk müjdesine bizler inansak bile,
Evdeki çoluk çocuk, vallâhi inanmaz ki...

★

«Biz bize benzeriz» der, uyanlar hep o akla,
Sorgu sual edersin, sen daha hangi hakla?
Va'deder bol keseden, tükenmez adamakla,
Üst üste aldananlar, her zaman aldanmaz ki...

★

Bazısı sırta biner, gerisi yayan artık,
Şurda birşey kalmadı, az daha dayan artık!
Bak, yem borusu çaldı, uykudan uyan artık!...
Memurlar uyansa da, bahtımız uyanmaz ki...

★

Teftiş haberi gelir, hep memurlar uyanır,
Badanalar yapılır, iç duvarlar boyanır,
Müfettişler tanımaz, başka bir bina sanır,
Göz boyamak iyidir, bu kadar boyanmaz ki...

★

Hergün yapılan tören, yüzümüzün akıdır.
Basın, dördüncü kuvvet, eskisinden sıkıdır.
«Dayan başarırsın!...» der, dayanmak da hakkıdır,
Dayansın ama insaf, böyle de dayanmaz ki...

★

Neler çektim derdimi deşmemek için bayım!
Sustum, içimdekini eşmemek için bayım!
«Durmayalım, düşeriz!...» düşmemek için bayım!
İnsan abanır ama, böyle de abanmaz ki...

«GÜNÜN ADAMI'NIN TÜRKÜSÜ

Nedir bilmem helâl, haram...
Olsun yeter cepte param.
O gün başta her kim varsa,
Onunladır benim aram.
Ben bu huyu bırakamam:
Giden ağam, gelen paşam!...

★

Demokratla demokratım,
Muhalifle bir kıratım.
İktidarda kim olursa,
Huzurunda iki katım.
İster olgun, isterse ham,
Giden ağam, gelen paşam!...

★

Ben bakarım çıkarıma,
İşlemesin zararıma,
Ne isterse yapsın ama,
Dokunmasın tek kârıma.
İster papaz, ister haham,
Giden ağam, gelen paşam!...

★

Girdim türlü kıyafete,
İstibdata, hürriyete,
Vatan için koştum, durdum,
Ziyafetten ziyafete.
Nerde sabah orda akşam,
Giden ağam, gelen paşam!...

★

Nabza göre şerbetim var,
Eyvallahım, elbetim var.
Para ile satın aldım,
Dolduracak sepetim var.
Bizler böyle olduk adam,
Giden ağam, gelen paşam!...

★

İşler gitsin tıkırında,
Benim gözüm mangırında.
Arabamı aşırırım,
Dağ başında, boz kırında...
Küpüm hele dolsun tamam,
Giden ağam, gelen paşam!...

★

Getir kulüp rakısını,
Oynat güzel bar kızını!
Bindiğimiz arabanın,
Söylüyoruz şarkısını:
Tirim tıram, tirim tıram,
Giden ağam, gelen paşam!...

OLSAN DA BİR
OLMASAN DA BİR

Altın sanmıştık, sen kalay çıktın,
Kalay olsan da bir, olmasan da bir...
Kimler istedi de sen aday çıktın?
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

Hürriyet seversin yetmiş yaşında,
Çocuk mu var sandın senin karşında?
Hiç kimse oy vermez aklı başında:
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

Vatan, millet diye doldurdun cebi...
Ama delindi bak geminin dibi.
Şimdi düşünürsün dut yemiş gibi,
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

Gülünç nutuklarla bizi çatlatma!
Yutmuyoruz artık, yeter, anlatma!
Bunca yıldır attın, elverir atma!
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

Her gece olurken içip küfelik,
Ahlâk dersi verdin bize üstelik.
Biliriz, ciğerin etmez metelik,
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

Dünya güler size, yalnız biz değil,
Bir verip bin aldın, hak faiz değil,
Hürriyet var ama söz câiz değil...
Aday olsan da bir, olmasan da bir...

★

O kambur feleğin kör olsun gözü...
Vergiye algıya sattık öküzü.
Tut dilini ozan, kısa kes sözü:
Aday olsan da bir olmasan da bir...

BAKTIN ZAMAN UYMUYOR!

Bu seçim listesinde vermezlerse sana pay,
Kontenjandan da eğer göstermezlerse aday,
Sen de içyüzlerini dök ortaya, bir bir say,
Dayanamadım, dersin, bu gidişe, sayın bay!
İhtiyacın yok senin herhangi bahaneye,
Baktın zaman uymadı, uyuver zamaneye!

Sakın sesin çıkmasın savururken harmanı,
Elbet gelir gerçeği söylemenin zamanı!
Maksat demokrasinin doğru çıksın dumanı...
Olmak istersen eğer hürriyet kahramanı,
O zaman dersin: Bakın! Yedikleri nâneye!
Baktın zaman uymadı, uyuver zamaneye!

Bağlılık, vefa, dostluk... Vardır böyle his, deme!
Erişemezsen eğer, hemen ciğer pis, deme!
Aday yapmadılarsa başka koltuk isteme!
Mademki girdik artık çok partili sisteme,
Partiler çıkmalıdır yirmi, otuz taneye...
Baktın zaman uymadı, uyuver zamaneye!

O parti olmadıysa bir başka partiye geç!
Bilgi, fikir yok ama, parti çok, birini seç!
Hazırlarsın basına çok gülünçlü bir demeç...
Bir basın toplantısı, demokratik bir skeç...
Düşünürsün acaba bilmem ki, daha neye?
Baktın zaman uymadı, sen uydur zamaneye

DİYE DİYE

Aklı olan geçmeli hep partiden partiye,
Siyaset hayatında yükselmeli part diye...

Demokrasi devrinde kahraman olmak kolay,
Dünkü öptüğün eli ısırmalı hart diye...

Dalkavukluk edeyim diye eğildim bir gün,
Pantalonun arkası yırtılmaz mı cart diye...

Sosyete almaz beni, her meclise giremem,
İlçe başkanlarından yok elimde kart diye...

Yirminci tamirinde zavallı sol papucum,
Tramvaya koşarken çıkmasın mı fart diye...

Yaşım kırk bir diyerek, genç diyorlar eskiler,
İlik gibi kızlar da beğenmiyor kart diye...

Hiç bir parti kalmadı, girip de çıkmadığı,
Adam olmadı ama, aday oldu zart diye...

Zülf-ü yâre dokunma, kuyruğu sıkışmıştır,
Kaba kâğıt yırtıyor bir kızdı mı cart diye...

NEDİR?

Elinde zımbırtı girdi meclise
Çaldığı tek telli kanun mu nedir?
Yalelli okuyor şimdi herkese,
Bu herif belâ mı, taun mu nedir?

Bayatî okuyup çiğner makamı,
Anlamaz çevirsem ona arkamı.
Bastırdı milleti yine faka mı?
Bu hava düm tek mi, oyun mu nedir?

At artık elinden o zımbırtıyı,
Yıllarca dinledik bu patırdıyı,
Toplayıp da kaçma pılı pırtıyı,
Yoksa bu mendebur Karun mu nedir?

Dinleyici sana yazık değil mi,
Buncadır yediğin kazık değil mi?
Diyorlar «vaziyet nazik» değil mi?
Koklasan bilinmez kavun mu nedir?

Öyle hinoğluhin bir bestekârsın,
Duymazdan gelirsin, amma duyarsın,
Kendin çalarsın hem kendin oynarsın,
Çingenelik senin soyun mu nedir?

Nasıl da dinliyor seni eloğlu,
Notasız yutturdun ulan köpoğlu!
Desene bu dünya enayi dolu,
Seni dinleyenler koyun mu nedir?.

Dilimde tüy bitti bak söylemekten,
Hıncımı almadım kahpe felekten,
Bıktık, bizar olduk bu dümbelekten...
Kırılan bel midir, boyun mu nedir?

El'aman ey kalem senin hicvinden,
Neler yazdın yine hezel nev'inden,
Bu yüzden yuvandan oldun evinden,
İnşallah kurusun huyun mu nedir?.

HERŞEYİ VAR!

Zenginin etlisi var, yağlısı, yavanı var
Yoksulların nesi var: tuzu var, sovanı var!

Biz bulamazken yazın içmeye bir damla su,
Ardını banyo için onun şadırvanı var

Sana gelince arı, eşek arısı olur,
Ona eşek bal verir, binlerce kovanı var!

Yüzümüze kapanan her kapı açık ona
Dünyada kapıcısı, cennette Rıdvan'ı var!

Her iki dünyada da işi iş sayın bayın
Ötede huri, gılman... beride, civanı var!

Sosyal adalet sözü incitir, nazik çünkü,
Özel sermayelerden ahbabı, ihvanı var!

Neden kurtulamadık diye kızmak boşuna:
Her kılavuz eşeğin ardında kervanı var!

Eşek olduktan sonra kim olsa sırta biner,
İşte ondan yüzlerce uyuz marsuvanı var!

Çoban istemiyoruz demek neye yarar ki:
Elbet çoban da olur, sürüyle hayvanı var!

Yem borusu çalınca hemen dörtnala koşma!
Ulan, bunun eşkini, tırısı, rahvanı var!

Elbet hıyarağalar çoğalır her gün, çünkü,
Siyaset bostanının usta bahçıvanı var!

Nağra, nutuk atarlar vatan, millet uğruna,
Bu çayırda ne de çok somun pehlivanı var!

Ellerde füze varmış, atom bombası, varmış.
Bizde de Nuh nebi'den kalma dağ havanı var!

Üzülmeyin işlerin temeli yok diyerek,
Temel, duvar yok ama, yaldızlı tavanı var!

Bizdeki Plânlama, havanda su döğmektir.
Bu gürültü ondandır, hepsinin havanı var!

İstanbul'dan çıkmayan zünbülbebek tohumu,
Ülkenin yoksul Kars'ı, Ardahan'ı, Vanı var!

Kim demiş, son zamanda haysiyet, buhranı var?
Baksana, her partinin haysiyet divanı var!

Sanırsın yürümeye kuvveti, dermanı yok,
Fingatmaya gelince çok tab ü tüvanı var!

YA HERRO YA MERRO
TO BE OR NOT TO BE

Seçimlerde bir sandalya,
Ya alınır ya alınmaz.
Düdük derler oğlum buna,
Ya çalınır, ya çalınmaz!

Başı geldi miydi dara,
Yüreklerde açar yara.
Yapışınca koltuklara,
Ya çözülür, ya çözülmez!

Hesabı yok hiç bir şeyin
Ali beyin, Veli beyin,
Hesapları haşre değin,
Ya sorulur, ya sorulmaz!

Kıyı, bucak, her bir yeri,
Hep dolaştım köyü, şehri,
Sırta binenlerin kahrı,
Ya çekilir, ya çekilmez!

Esen yelden hiyle sezer,
Arabadan inmez, gezer,
Düzenleri, insan bezer,
Ya sezilir, ya sezilmez!

Kalemimi sivri kestim,
Yoktur benim kötü kastım.
Torba değil, ağız dostum:
Ya büzülür, ya büzülmez!

NE SÖYLE NE İŞİT!...

Hâlâ anlamadınsa dünyanın halini sen,
Eğer kafan çok dikse, kalınsa eğer ensen,
Bütün suç sana ait.
Yok eğer öyle değil, mesut olmak istersen;
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Eğer zayıfsa bünyen, beslen resmî ilânla,
Bu dünya yalan dünya, geçer yalan dolanla,
Bir taneyle olma fit,
Kalkındır memleketi birkaç apartımanla.
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Dalkavukluk ederek kim gitmişse ileri,
Sen de onlara yetiş, kalma onlardan geri.
Ne fazla ileri git!
Böyledir bu kaide kaalûbelâdan beri,
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

İktidarın şarkısı olsa da daim «cek, cak!»
Mesut olmak isteyen işitip duymayacak!
Bir devir bu, bir geçit,
Beyin yerine mide, kafa yerine bacak...
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Her makamdan çalmalı, köçekçe ağır aksak...
Uymalı curcunaya, hariçten gazel, yasak!
Yapma sakın parazit!
Başka türlü yaşanmaz, ağzımızla kuş tutsak,
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Merhamet zararlıdır, sil gözünün yaşını!
Düşürürlerse eğer, dünkü arkadaşını,
Bir tekmeyle sen de it!
Suçları ona yükle kurtar kendi başını!
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Kimisi birkaç yılda birkaç milyon kazanır,
Kimisinin feryadı gökyüzüne uzanır,
Olmaz zekâlar eşit.
Dayanmayan çekilir, dayananlar dayanır...
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

★

Madem ki mümkün değil, memnun etmek herkesi,
Kimse sormamalıdır bu nasıl demokrasi?
Bu da bir başka çeşit...
Rahat isteyenlerin çıkmasın sakın sesi!...
Oğlumun adı Reşit,
Ne söyle, ne de işit!

KAZIK

Çocuktan, kadından, er kişimizden,
Sorsanız memnun bu gidişimizden,
Yatıp kalkıp kazık yeyişimizden.
    Sevincimiz belli her işimizden,
  «Bu da geçer yahu!...» deyişimizden.

Eğer kazıklayan olursa hâzık,
Gık bile demeyiz yedikçe kazık,
Tadına varmamış olana yazık,
    Dayanırız belli her işimizden,
  «Bu da geçer yahuuu!...» deyişimizden.

Kazığa dayanmak bizde gelenek,
Kazığı yedikçe başlar bir âhenk.
Kazıklar çeşitli, kazıklar renk renk...
    Görünür kazıklar her işimizden,
  «Bu da geçer yahuuu!...» deyişimizden.

Kazıklar sip sivri, zağlı olmalı,
Uçları ille de yağlı olmalı,
Yiyenin kolları bağlı olmalı,
Bellidir kazıklar her işimizden,
«Bu da geçer yahuuu!...» deyişimizden.

Kazıklamazlarsa billâh olmayız,
Biz kazık yemezsek iflâh olmayız,
Beş, on kazıkla da islâh olmayız,
Bellidir kazıklar her işimizden,
«Bu da geçer yahuuu!...» deyişimizden.

Ancak kazıklanmak selâmetimiz,
Böyle böyle artar kerâmetimiz,
Kazık bizim yerli alâmetimiz,
Bellidir kazıklar her işimizden,
«Bu da geçer yahuuu!...» deyişimizden.

Bizde kazıklanmak sünnet te, farz da...
Âcizdir kalemim bu hâli arzda.
Kazığın bir ucu merkez-i arzda,
Bellidir bir ucu, gör işimizden,
«Bu da geçer yahuuuu!...» deyişimizden.

DOĞRU SÖYLEYENLERİ!

Estek köstegin adı olmuş bizde estetik,
Betondan sefertası binalarla süsledik,
Yollarda ezilirsin durmazsan biraz tetik.
Böyle şehirciliğe doğrusu ya pes dedik.
Lâfımız kurşun gibi, duyar bizi duvarlar,
Doğru söyleyenleri dokuz köyden koğarlar.

★

Bize süs lâzım değil, en güzel süs sâdelik,
Simokin mi giyilir cepte yokken metelik,
Şurda bir İstanbul var, turiste göstermelik,
Halkının bağrı yanık, şehrinin yolu delik.
Söylemesen yutulmaz, lâf gırtlağa tıkanır,
Gerçeği de söylesen zülfiyârâ dokunur.

★

Kalemim ok gibidir, hem ağır, hem de sakar.
Dışı seni yakar da, içi de beni yakar.
Delik borularından su akar, aptal bakar,
Yağmur duası diye, gökte nutuklar çakar.
Doğru desen söz olur, eğri desen göz olur,
Ferman efendimizin, yaz ortası güz olur.

★

Yumuşak da söylesek, lâfımız gelir pek dik,
Boru döşenecekmiş, yollar bu yüzden delik.
Bir yağmur çiselese yollar olur Venedik,
Biz de yârenlik ettik, seranatlar söyledik:
Gondol lâzım mehtapta, yahut üç çifte kayık,
Üste tükürsen sakal, alta tükürsen bıyık.

★

Tozundan, çamurundan, çektiğimiz tasadan,
Boğulmadan kurtulsak şu çöplükten, arsadan,
İsteyip âsasını ya Hazreti Musâ'dan,
Yahut çıksak göklere ibret alıp İsâ'dan.
Ya deveyi gütmeli, ya buradan gitmeli,
Söyle ey Belediye! Söyle ne halt etmeli?

«Rock'ın Roll» şarkısı

NAM-I DİĞER

SALLAN - YUVARLAN

Gazetelerden: «Sallan yuvarlan hastalığı memleketimize de sirayet etti.»

★

Bizler icat etmedik, bu moda Amerikan...
Bu ne delilik böyle, ne çılgınlık el'aman!
Demokrasi gelince değişti eski devran,
Aç gözünü sayın bay ,derin uykudan uyan,
Artık kumda oynama, sen de sallan yuvarlan!

★

Ağzında hiçkimsenin kalmayınca eski tat,
Milletçe hep beraber mâdem olduk demokrat,
Yapacak başka ne var, bizim gibi göbek at,
Şakır şakır oynasın, yürür böyle bu kervan,
Zâten sallanıyordun, şimdi sallan yuvarlan!

★

Elli yıldır bu böyle, geldi derler hürriyet,
Mâdem hürriyet geldi, gider artık ciddiyet,
Çalalım oynayalım, Allah versin âfiyet...
Kazık çakılmaz beyim, olsan bile Süleyman,
Bu dünya kime kalmış, sallan sallan yuvarlan...

★

Kimi bob sitil ama kimi kelli fellidir,
Ali Cengiz oynudur, sanma çifte tellidir.
Sen bu oynu oynarsın, göbeğinden bellidir,
Şurda birşey kalmadı, az birşey daha dayan,
Sonra sallan yuvarlan, sallan sallan yuvarlan!

★

Fırsat varken yapmalı apartman, han, hamam,
Üstüne tüy dikmeli olunca her şey tamam,
Rok'n rol oynamalı, deme ki oynayamam.
Birgün sıkışıp başın, dara geldiği zaman,
Hatırla şu sözümü: Sallan sallan yuvarlan!

★

Bu oyunda kalmıyor ne paça, ne de yaka,
Bilmezsen öğrenirsin onlara baka baka,
Alafıranga da var, istersen alaturka,
Canın nasıl isterse, istersen sallanmadan,
İstersen tepe taklak, paldır küldür yuvarlan!

YENİ YILA GİRERKEN

Şans diyorlar adına, bilmem yok mu, var mısın?
Ne bu zulmün ey şansım, sen bir canavar mısın?
Çektirdiğin yetmez mi, bu kadar barbar mısın?
İktidardan mı sana getirmeli referans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans?

Bu sefer ikramiye maaşında olsun gel!
Yirmisinde gelmedin, kırk yaşında olsun gel!
Ay başında olmazsa, yıl başında olsun gel!
Biz de zengin olalım alıp ticarî lisans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

Gitsem bir gizli eve, kız bana mail gelir,
Ama arkadan basar polis İsmail gelir.
Ben Hızır'ı çağırsam, koşar Azrail gelir.
Sahte der, yakalarlar, patron verse bir avans
Yeni yıl şerefine dönse bari kahpe şans!

Olmak ya da olmamak; mesele: Ölüm, Kalım...
Biz bu gam deryasına söyle nasıl dalalım?
Yâver gitsin şans diye "o biçim" mi olalım?
Sürerek pudra, rimel, krem, kolonya, esans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

Birbirleriyle nasıl yaşarsa kurtla kuzu,
Hırlaşıp dalaşarak tuttuk altmışdokuzu!
Bu yıl da ağzımızın gelmez mi tadı, tuzu,
Biz de gülüp eğlensek bu gece ederek dans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

TORBADA KEKLİK

Bütün partiler, seçimi kazanacakları iddiasındalar. — Gazeteler —

Değiliz pepe, tutuk,
Verdik mi birkaç nutuk,
Sağlam, kafeste koltuk.
Öldü mü be erkeklik?
Seçim torbada keklik!

★

Adaylar boy boy bizim,
Nasıl olsa oy bizizim!
Şu sandığa koy, bizim!
Yapma öyle ürkeklik,
Oylar torbada keklik!...

★

Az girinti, çıkıntı,
Var da ondan sıkıntı...
Yoksa olmaz ıkıntı,
Değiliz şükür peklik,
Oylar torbada keklik!...

★

İş kalmasın askıya,
Kalkmayınız baskıya.
Geldik miydi sıkıya,
Başlar bizde döneklik...
Oylar torbada keklik!...

★

Çatma sakın kaşını,
Sil gözünün yaşını!
Tutmuşuz su başını,
Yaşasın çeşme beylik...
Seçim torbada keklik!...

BÖYLE DE...

Usandık dinlemekten, o söyler usanmaz ki,
«Artık yeter!» desek de, bizi adam sanmaz ki,
«Az daha dayanın!» der, biz dayandık diyelim,
Bu kadar dayanmaya pantalon dayanmaz ki...

★

Zam üstüne zamlarla şap gibi yansak bile,
Bugün dünden iyiyiz diyerek kansak bile,
Ucuzluk müjdesine bizler inansak bile,
Evdeki çoluk çocuk vallahi inanmaz ki...

★

«Biz bize benzeriz» der uyanlar hep o akla,
Sorgu sual edersin sen daha hangi hakla?
Vâdeder bol keseden, tükenmez adamakla,
Bir kere aldananlar, her zaman aldanmaz ki...

★

Bazısı sırta biner, bizler de yayan artık,
Şurda birşey kalmadı, az daha dayan artık!
Bak, yem borusu çaldı, uykudan uyan artık,
Uyansa yedi uyur, bahtımız uyanmaz ki...

★

Teftiş haberi gelir, hep âmirler uyanır,
Badanalar yapılır, hep duvarlar boyanır.
Müfettişler tanımaz başka bir bina sanır,
Göz boyamak iyidir, böyle de boyanmaz ki...

★

Neler çektim derdimi deşmemek için Bayım!
Sustum, içimdekini eşmemek için Bayım!
«Durmayalım düşeriz,» düşmemek için Bayım,
İnsan abanır ama, böyle de abanmaz ki...

BİZDEDİR

İktidardan al haberi,
Kürk ondadır, çul bizdedir.
Koltuk onda, mangır onda,
Dayanılmaz hâl bizdedir.

★

Sanki yoğuz, sanki varız,
Ne deseler hep uyarız.
Ne acaip mahlûklarız,
Ağız onda, dil bizdedir.

★

Artık derman yoktur tende,
Kahveye hasretiz şunda,
Altın onda, inci onda,
Geçmez akçe, pul bizdedir.

★

Kazılanlar hep kuyumuz,
Çıkmaz artık, yok suyumuz,
Yok arkamız, yok dayımız,
Kaşınacak kel bizdedir.

★

Uymuyorlar şartımıza,
Göz dikerler pırtımıza,
Yıllar yılı sırtımıza,
Hep binerler, bel bizdedir.

★

Sabah akşam çeker nutuk,
Ah şu koltuk, ah şu koltuk.
Yaptığımız dalkavukluk,
Harman onda yel bizdedir.

★

Artık yeter bunca laklak,
Kafam oldu allak bullak.
Birgün gelir tepe tklak,
Oylar veren el bizdedir.

DAM ÜSTÜNDE SAKSAĞAN

Öğren büyüklerinden kırktan sonra azmayı,
İşe yaramaz, bırak, okumayı yazmayı.
Daha bunlar bi rşey mi, gelsin de seçim ayı,
Bak dinle nutuklar, gümbürdetir semayı.
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

Yemesen yedirsen de, dolmaz boş avurtlara,
Aç olan gözleridir, dönmüşler aç kurtlara.
Sana bana bir kemik, kendine aslan payı...
Pek yüksekten atarlar, aldanma zart zurtlara,
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

Bir biziz kazık yiyen, kazanacak hepsi de,
Eskiden çantadaydı, şimdi keklik tepside.
Sıvar paçalarını görmeden daha çayı...
Sanma kendin gibidir konuşan herkesi de,
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

Düşmek istemiyoruz düştüğümüz hallere,
Karnımız toktur bizim bu eski masallara.
Dilinden hiç düşürmez, baş üstüne hay hayı,
İnanma pöh pöhlere, atılan mavallara!
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

Bugün yarın diyerek insanı avuturlar,
Lâdes değil ki bu, sonradan unuturlar.
Köprüyü geçesiye ayıya derler dayı,
Efendimiz, beyimiz diyerek uyuturlar.
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

Avcunun içi gibi bilir karaborsayı,
Milyon kere milyoner, daha bilmezken sayı
Sen durmadan yenile kıçındaki yamayı,
Artık öğren birader Hanya ile Konyayı,
Dam üstünde saksağan vur beline kazmayı!

DONSUZUN GÖNLÜNDEN GEÇEN

Benim de gönlümden aşk biraz geçer...
Belki bu sevdadan ben de vaz geçer,
Derim beklemeli ömür tez geçer,
Deniz!... Deniz!... diye koca yaz geçer...
Donsuzun gönlünden top top bez geçer!

★

Gördüğüm rüyadan gözüm kamaşmış.
Dükkânlar mal dolu, her şey bollaşmış,
Ucuzluk sözleri dağları aşmış.
Rüyadan içimde tatlı haz geçer,
Donsuzun gönlünden top top bez geçer!

★

Sanki Hilton'dayım, memnunum zira
Ödenmiş borçlarım, verilmiş kira,
İster buzlu rakı, istersen bira,
Ben içmesem de hayâlim içer,
Donsuzun gölünden top top bez geçer!

★

Sarışın bombalar, esmer bombalar,
Kısmeti olanın koynunda patlar,
Çoktandır içimde gizli arzu var:
Belki birgün beni bir bomba seçer,
Donsuzun gönlünden top top bez geçer!

ALTI KAVAL

Maksat koltuk mudur, neydi bahane?
Şu demokrasiden sana bana ne?
Düşünüp dururum filesofane:
Kalmadı yenecek başka bir nane.
Hep eski mavaldır, eski terane,
Alt tarafı kaval üstü şişhane!

★

Seçim seçim dedik, geçti seçimler,
Düzelmedi gitti yine geçimler,
Don gömlekle kaldık, bozuk biçimler
Bu derde devayı bulacak kimler?
Hep eski mavaldır, eski terane,
Alt tarafı kaval, üstü şişhane!

★

Değişse de eller, hep eski gidiş,
Olmazsa ucuzluk, tutulmaz dikiş.
Taşıma su ile görülür mü iş?
Yanmasın olur mu ne kebap ne şiş?
Hep eski mavaldır, eski terane,
Alt tarafı kaval, üstü şişhane!

★

Yaşma başına bakmaz ihtiyar,
Başbaşa vermişler yâr ile ağyar,
Kimi badanalar, kimisi boyar,
Şarkıcılar varken seni kim duyar?
Hep eski mavaldır, eski terane,
Alt tarafı kaval, üstü şişhane!

★

Geldik kuyruğuna biz yüze yüze,
Borsadan bir haber vereyim size,
Ucuzluk misafir geliyor bize.
Ispanak yüz elli, lâhana yüze...
Hep eski mavaldır ,eski terane,
Alt tarafı kaval, üstü şişhane!

ATA ET, İTE OT VERME!

Dünyada pekaz var yiğit kişi,
Saygıya lâyık değil her kişi,
Isıracak it göstermez dişi,
Palavracıyı sanıp bir kıymet,
İte ot verip ata verme et!

Değersizlere verme sen değer,
Eşeğe semer, vur ata eğer.
Kim eşek diye semeri döğer,
Kaç ondan, çünkü, işe vurur ket,
İte ot verip, ata verme et!

Yüzverme öyle her bir Ali'ye,
Yüzbulup yapar gelir halıya,
Saygı görmemiş, döner deliye,
Lâyık değilse etme merhamet,
İte ot verip, ata verme et!

Yükünü taşı ömür boyunca,
Bekle, yetişsin baharda yonca,
Eşek eşektir verilmez gonca,
Yeter eşşeğe yonca bir demet,
İte ot verip, ata verme et!

Dıştan okunmaz insanın içi,
Koyun yerine konulmaz keçi,
Aslana köpek gider mi elçi,
Kendini sanır bulunmaz nimet,
İte ot verip, ata verme et!

Çiğ süt emmiştir insan evlâdı,
Konuşur sandın ama havladı,
Kendi cinsini yedi, avladı,
Şeytana bile okutur rahmet,
İte ot verip, ata verme et!

Sakın aldanıp para sesine,
Kula kul olma pisipisine,
Akan tarihin gitme tersine,
Yalana hayır, doğruya evet,
İte ot verip, ata verme et!

TAVLABAŞI

Eşek yaşlanmış diye sayılmaz tecrübeli,
Geçse kervan başına, bu makamı bulur az.
Aslan postu giydirsen, olur kulağı belli...
Eşekler kocamakla tavlabaşı olamaz!

Bir tutam saman görse, makam üzre anırır,
Sesine hayran olur, nutuk atar, salınır,
Kartalmış eşek diye, bilmeyen bişey sanır,
Eşekler kocasa da tavlabaşı olamaz!

Cinsi cinsine çeker, geçmez huylu huyundan,
Hoşafla yola gelmez, alışmıştır soyundan,
Tanesini bırakır içse bile suyundan,
Eşekler kocamakla tavlabaşı olamaz!

İnci, boncuk işleyip yapsan altın bir palan,
Yaşlı diye, palanı onun sırtına vursan,
Kılları ağarmakla olur mu eşek insan?
Eşekler kocasa da tavlabaşı olamaz!

Kuyruğunu sallar da sanır kanadı vardır,
Filezof derler ama yalnız bir adı vardır,
Ne kadar yaşlansa da eşek inadı vardır,
Eşekler kocamakla tavlabaşı olamaz!

Katır yiğenim, diye övünerek söyleşir,
Biri attan düşerse imdadına yetişir,
Kancık eşek görürse yatar toza tepişir.
Eşekler kocamakla tavlabaşı olamaz!

Geçer karşı grupa eksik olsa arpası,
Hep dolu durmalıdır başındaki torbası,
Kendisi gibi birgün eşek olur sıpası,
Eşekler kocamakla tavlabaşı olamaz!

Ne kadar bürünse de aslan hüviyetine,
Bakma sen onun böyle kuru azametine,
Nasıl olsa gidecek bir eşek cennetine,
Eşekler kocasa da tavlabaşıolamaz!

HERGÜN BAYRAM

Sanma ileri gittik
Yirmi yıl beri gittik,
Hep geri geri gittik:
Bindokuzyüzelliye!

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm...
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!

Eski devrin devamı,
Başka bir yolu var mı?
Buldurunca kıvamı,
El çektirdik vâliye...

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm...
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!...

Kimine bazı vermiş,
Bize bu tarzı vermiş,
Allah bu ağzı vermiş:
Ne bulursan ye diye!

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm...
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!.

Eskiden farkımız var,
Türlü bin çarkımız var,
Kırk çeşit şarkımız var,
Hürriyet diye diye!...

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm
Hergün bayram deliye
Döndük tereleliye!

Kimleri düdükledik,
Seçmeni sürükledik,
İki ayda yükledik,
Sermayeyi kediye...

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!

Bez, Amerikan bezi...
Tez, Amerikan tezi...
İstersen bir dış gezi,
Getir bize hediye!

Tere lelli tere lâm
Demokrasi vesselâm
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!

İktidarla her sefer
Sen de olup seferber
Etmelisin transfer:
Bak Ali'ye, Veli'ye!

Terelelli tere lâm
Demokrasi vesselâm
Hergün bayram deliye
Döndük terelelliye!

RAMAZAN MANİLERİ

I

Yağmur yağar taş üstüne...
Her ne desen baş üstüne,
Basma sakın sayın bayım,
Karnın ağrır, yaş üstüne!

Gayet yüksek hatırın var,
Taşıt diye katırın var...
Daha fazla söyleyemem,
Kırk katırın, satırın var!

Umut kestik ucuzluktan,
Bâri yakma susuzluktan,
Konuşmaya hâl mi kaldı,
Kaşınmaktan, uyuzluktan?

Duramazken biz ayakta,
Karaborsa kadillakta...
Utanırsın belki biraz,
Hâlimize şöyle bak da...

Sevgi, saygı göbekliye,
Sıska, cılız, ne bekliye?
Göz üstünde kaş var desen,
Ayrılırsın emekliye!

Hürriyetin boyu, eni,
Ölçüleli daha yeni...
Küçültürler, toz ederler,
Yut dilini, tut çeneni.

Davulumun ipi kısa,
Bende tokmak, onda parsa,
Başbakanlık kolay ama,
Muhalifler ah olmasa!

Minareler uzun uzun,
Kandilleri düzüm düzüm...
Sömürgenler kökünüze,
Kibrit suyu topunuzun!

Önüm kıştır, arkam yazdır,
Anlayana sinek sazdır,
Vurdum duymaz olanlara,
Davul zurna bile azdır!

Nutuklardan söz dinlemiş,
Bin söylenmiş, bir dinlemiş,
Kulağında davul çalsan,
Elin oğlu kös dinlemiş!

Güme de güm, güme de güm...
İşler olmuş bir kördüğüm...
Vâdedilen ucuzluğu,
Yıllar yılı yok gördüğüm!

Davulumun tokmağı var,
Ben çalarken bakmalı yar!
Şu insanlar içersinde,
Akıllısı, ahmağı var!

Onun şansı kelindedir,
Elâlemin dilindedir.
Davul halkın omuzunda,
Tokmak onun elindedir.

Kızıyorlar tok yazana.
Kaynamıyor bak kazana..
Hiç olmazsa oruç bozsak,
Ramazandan ramazana!

RAMAZAN MANİLERİ

II

Herkes beni şen bilir,
Derdimi deşen bilir.
Oysa mizah ne imiş,
Deliğe düşen bilir!

İrafa fincan koydum,
İçine mercan koydum,
Hürriyet gelir diye,
Yoluna bir can koydum!

Koltuğunuz yücedir,
Sözlerim derincedir,
Adil kanunlar olsun,
Boynum kıldan incedir!

Ne yıprandım yoruldum,
Ne dinlenip duruldum,
Doğru söyledim diye,
Zincirlere vuruldum!

Halak -Allah-ül-bakar,
Can yakar, yürek yakar...
Boşuna dememişler:
«Su akar, aptal bakar!»

Açıldın çiçek oldun,
Millete köçek oldun,
Eskiden sıpa iken,
Büyüdün eşek oldun!

Meşeden kütük olur,
Sırtımıza yük olur,
Yaşlanmış kütük ise,
Yeri de büyük olur!

Pek böbürlü hâlin var,
Senin de zevâlin var.
Çok çektirdin bizlere,
Pek ağır vebalin var!

İNSANOĞLU

Her işin bir yolu var, acele etme biraz,
Hele politikada olacaksın çok kurnaz;
Düşmanın olsa bile çalacaksın ona saz,
Son sözünü ilk deyip aklı olan saldırmaz!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Çalışır görünerek yan gelip de yatmalı,
Şu ölümlü dünyanın anasını satmalı...
Din uğruna çek nutuk, olsan bile bî-namaz,
Kazığı yağlamalı nezaketle atmalı...
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Hart diye ısırmalı dünkü öptüğün eli,
Külâhını çıkarıp sakın gösterme keli.
Yükselmek isteyenler olmalı perendebaz,
Menteşeli olmalı, eğilip bükülmeli...
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

«Merhaba kör kadı!» yok, fırsat geçmeden ele,
Kozunu oyna ama, uygun zamanı bekle!
Mâdem koltuk istersin, etme yavrum fazla naz,
Efendi olmak için olmalı önce köle!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Bol keseden v'adedip güler yüzle oy topla,
Kasayı doldur para, cüzdanına koy, topla!
Başarı yollarında olmalısın bir canbaz!
Yüksek makam önünde perende atıp hopla!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

Hak-hukuk sever görün, belli etme işini,
Karda yürüsen bile çaktırma gidişini...
Başarı kolay değil, olacaksın hokkabaz,
Gül ama göstermeden bilediğin dişini!
İnsanoğlu nâziktir, ağır sözü kaldırmaz,
Eşek dersin kızar da, bin sırtına aldırmaz!

KURUFASULYEYE ÖVGÜ

Günden güne sen eğer düşüyorsan kuvvetten,
Fasulye yemelisin, besleyicidir etten,
Kuru Fasulye gibi say kendini nimetten!
    Bayanlar hep fasulye yedirmeliler beye,
    Aman kurufasulye, canım kurufasulye!

Yetmiş yaşından sonra kaçırırsan ucunu,
Bulamazsın bir ilâç dolaşsan da acunu,
Onun yerini tutmaz hiçbir kuvvet macunu!
    Hele verirse eğer bakkal da veresiye,
    Moruklara dermandır canım kurufasulye!

Seksoloji dalında çıktı yeni bir konu,
Yarım porsiyon yesen alimallah sen onu,
Çifte kuvvetli yapar en işlemez hormonu!
 Bu ömrü fasulyesiz boş geçirdik şimdiye...
 Hep yemeli fasulye, ah fasulye, fasulye!

Bu gaz kıtlığında hem bedava gaz yapar,
Fazla yersen karnında, kalın, ince saz yapar,
Öter saksafon gibi, akordu yok caz yapar!
 Onu yemeli «müzik ruhun gıdası» diye,
 Aman kurufasulye, canım kurufasulye!

Belin bükük olsa da yine verir erkeklik,
En kartaloş kadını gösterir göze keklik,
Üstüne su içersen çekmezsin aslâ peklik!
 İhtiyar erkeklere en münasip hediye,
 Horoz cinsinden olsun, bir kilocuk fasulye!

Yetmişinde olsa da, iki büklüm ihtiyar,
Bir tabak fasulyeyle olur hemen bahtiyar,
İçin geçmiş olsa da başına vurur bahar!
 Ye babalık! Ye moruk! Sabah, akşam, durma ye!
 Erkekliğin kaynağı, ah fasulye, fasulye!

FASULYENİN SUYU

Bak memleketteki şu berekete,
Gidip de görün bir ziyafete!
Bir nutuk çekeyim muhalefete,
Sözümün her biri birer gol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

Koltuk kaptırmayız kimseye sizden,
Aklın varsa eğer gel izimizden!
Seyirci, oyuncu, hakem de bizden,
Oynarız basketbol, voleybol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

Bu tören bitince başka törene,
İster uçağa bin, ister tirene!
Yok ihtiyacımız bizim firene,
Gideriz ister dağ, ister yol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

Hey iftiracılar, hey müzevirler!
Geçti bayım geçtiiii eski devirler...
Dolmalı küp, kazan, hatta kevgirler,
Ziyafette içki, viski, bol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

Hem böreği olsun, hem baklavası,
Rakıya mezedir ciğer tavası...
Çal zeybeğim çal, aydın havası!
Alkışa sağlam el, sağlam kol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

Dünyada var mıdır böyle yatırım?
Yersiz lâf edip de kırma hatırım,
Çocuklar gibiyim, şenim, şâtırım...
İsterse sağ olsun, ister sol olsun,
Maksat fasulyenin suyu bol olsun!

ZAMANI GELDİ

Daha ne beklersin irişti bahar,
Şakıyıp ötmenin zamanı geldi.
İnan ki sevdiğim kalmadı karar,
Sevdayı gütmenin zamanı geldi!

Baharı eskiden aldım alaya,
Her bahar başımı soktum belâya,
Olurdum bir Mecnun her bir Leylâ'ya,
Ayşe'nin, Fatma'nın zamanı geldi!

Göğüsler, gerdanlar çıksın uryana,
Etekler açılsın, çıksın meydana,
Korseler bir yana, sütyen bir yana,
Fistanı atmanın zamanı geldi!

Salmalı kafesten gönül kuşunu,
Kalpten kalbe işler sevda kurşunu.
Bin dertle, mihnetle geçtik kışını,
Derde dert katmanın zamanı geldi!

Bir sevdiceğim var, Japone kollu,
Anasından hızlı, o kadar yollu,
Elense çekerim, hem sağlı sollu,
Köprüye atmanın zamanı geldi!

Bahar geldi, artık hava alalım,
Söyle de annene yalnız kalalım.
Gidip tenhalara şöyle dalalım,
Ananı satmanın zamanı geldi!

Bahar geldi, haber sal da dostuna,
Almalı yâr bir karanfil destine,
Dalların altına, çimin üstüne,
Sarılıp yatmanın zamanı geldi!

GELİYOR!

Hergün arttıkça fiyatlar yaşamak. ar geliyor,
Ay otuz... bir de bakarsın ki kiralar geliyor!

Bakkalından, kasabından, manavından kaçalım,
Hangisinden be birader, bu şehir dar geliyor!

İktisadî plânım var, o da «Sıkmak kemeri»...
Tam sıkarken onu, destur demeden yâr geliyor!

Az havâ almak için açsam eğer pencereyi,
Şansa bak yaz günü sen, pencereden kar geliyor!

Bu ömür böyle mi geçsin, yani hayvar keserek?
Bize hep eğri hıyar, onlara havyar geliyor!

Eski sevdâ, o vefâ nerde, sadakat nerede?
Meteliksizsen eğer yâr bile ağyâr geliyor!

Hızr'ı imdâda çağırsam yetişir Azrail'im.
Gelse şeytan, sanırım yâr-ı vefakâr geliyor!

Az bulup, az daha hürriyyeti istersem eğer,
Yüz mü verdik diyerek arkadan astar geliyor!

Biz tarafsız basınız, her yana birden döneriz,
Söyleyin hangi taraftan bize rüzgâr geliyor!

Ey Aziz! Bitmeyecek taşlamalar, tut dilini,
Gözlerinden sana bak, patronun ışmar geliyor!

KARAGÖZ İÇİN PERDE GAZELİ

I

İşbu meydan başkadır, Şeyh Küşteri meydanıdır
Sanmayın oy avlanan bir müşteri meydanıdır

Perdemiz naylon değildir, âr ü namus perdesi
Söyleyen dil perdemizden herkesin vicdanıdır

Kıssamızdan hisseler, çok ders-i ibret almalı
Yoksa taşlaşmış beyinler kendinin zindanıdır

Güldürür sözler deriz amma ki gerçek söyleriz
Kim alınsa yergimizden toplumun nâdânıdır

KARAGÖZ İÇİN PERDE GAZELİ

II

Mum erir, içten yanar kalp, dışta şendir perdemiz,
Dert bizimdir, neşemizden bir nişandır perdemiz

Bak, sıcak gözyaşlarımdan damlayan mum damlası
Kapkaranlık olsa dünya, kehkeşandır perdemiz

Kimse bilmez halimizden perdemiz gizler bizi
Gerçeğin söyler özünden nam u şandır perdemiz!

KARAGÖZ İÇİN PERDE GAZELİ

III

Hayal, evet, ne var ki burda gerçeğin hayali var,
Dışında perdenin gülünç, derinde çok melâli var!

Çıkar mıkar gözetmeden hayal deyip de herkesi
Bu perdeden eleştirin, ne olmak ihtimali var?

Derin düşün, biraz da gül, alıp da ders bu perdeden,
Küçüklerin, büyüklerin, görüp duyun ne hali var!

Bu yükseliş sürer sanıp nedense halkı hor gören,
Gelir bunun da bir sonu, bunun da bir zevali var!

Görüntüler ki yansıyor bu perdeden hayatımız,
Sizin, bizim mahallemiz, fakir, zengin ahali var!

AL MUSKANI HOCAM!

Rumeli köylerinden bir çocuk, hasta babasımn iyi olması için bir hocaya muska yazdırır. Hocanın yazdığı muskayı babasının boynuna takınca, hasta babası ölür. Çocuk, hocaya gider, işe yaramayan muska için verdiği parayı geri ister. Muskayı Hocaya atıp şöyle der: «Al muskanı hocam, babam kaykıldı!»

Oy için namazı abdestsiz kıldı,
Haklılara düşman diye bakıldı,
Millet bu dert ile yandı, yakıldı,
Bu nasıl bir kafa, bu ne akıldı...
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam, babam kaykıldı.

★

Ne demek anlamı söyleyin kuzum,
Dillerden düşmeyen «görülen lüzum?»
Bırak söyliyeyim, kalmasın arzum:
Nutkun elmas değil, âdi çakıldı...
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam, babam kaykıldı.

★

Hayransın başına çorap örene,
Kızarsın kendine yol gösterene,

Neden böyle koştun dört nal törene?
Çünkü şurda birkaç çivi çakıldı...
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam, babam kaykıldı.

★

Eğildi başlar, büküldü beller...
Temelsiz işlere attın temeller,
Bizde kırıldıktan sonra emeller,
Temel kazıkları çok geç atıldı...
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam, babam kaykıldı.

★

Bülçemiz dersen, yamalı, ekli,
Demokrasilerin bu hangi şekli?
Halkı tutan memur olur emekli,
Halka iş görecek kim bırakıldı?
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam, babam kaykıldı.

★

Anlaşılmaz burda kim kime uyruk?
Her kafadan bir ses, herkesten buyruk...
Gerisi dizilmiş, arkada kuyruk,
Kıçlarına bir de kuyruk takıldı...
Kalmadı değeri,
Oyumu ver geri!
Al muskanı hocam babam kaykıldı.

GAZEL

— Nedim gibi —

Bütçeden geçmiş kazancım yağla bal olmuş sana,
Her süzülmüş yurttaşın bak rengi âl olmuş sana!

Mey çeker lîderlerin halkın delikken pâbucu,
Halk soyulmuş herşeyinden mülkü mal olmuş sana!

El yutar altınları millî olur dış ülkede,
Sen yedin zeytinle ekmek kim sual olmuş sana!

El'aman ey zülf-i yâr senden yeter çektiklerim,
Halkı tuttuk, hapse attın, bak ne hal olmuş sana!

İktidarın korkusundan öyle titrersin kalem!
Suç değil yazdıkların amma vebal olmuş sana!

Çok bu şehr içre Aziz vasfettiğin herzevekîl,
Var sanıp aldanma hürriyyet, hayal olmuş sana!

KURBAN BAYRAMI

Yine bayram geliyor, eğlenelim, îd edelim,
Ne kadar varsa elem, hepsini tebîd edelim

A efendim bize yıldan yıla bayram gelir az,
Çıkarıp bir yasa bayramları temdid edelim.

Ne şeker var, ne de et, bâri tebessüm ederek
Meselâ her günü bayram diye tesîd edelim.

Öyle yandık ki cehennem bize yazlık gibidir.
Yanalım, ah edelim, bayramı teşdid edelim.

Kime baksan barut olmuş, acı söz söylenemez,
Şaka anlar, geliniz, Valiyi tenkid edelim.

Yine bak muhtekirin uğruna kurban gideriz,
Yüzde bin kârına fiyatları tesbit edelim.

Gülelim, eğlenelim, cûş ü huruş eyliyelim,
Atarak kahkaha düşmanları nevmîd edelim.

İÇİNDEKİLER

AZİZ NESİN'İN

BUGÜNEDEK YAYINLANMIŞ KİTAPLARI :

Hikâyeler: (31 kitap)

Geriye Kalan (1948)
Koltuk **(Üçüncü basım)**
Kazan Töreni **(Dördüncü basım)**
Toros Canavarı **(İkinci basım)**
Deliler Boşandı **(İkinci basım)**
Ölmüş Eşek **(İkinci basım)**
Mahallenin Kısmeti **(İkinci basım)**
İt Kuyruğu **(Üçüncü basım)**
Hangi Parti Kazanacak **(Üçüncü basım)**
Damda Deli Var **(Üçüncü basım)**
Havadan Sudan **(İkinci basım)**
Fil Hamdi **(Üçüncü basım)**
Bay Düdük **(Üçüncü basım)**
Nâzik Âlet **(İkinci basım)**
Gıdıgıdı **(İkinci basım)**
Aferin
Yedek Parça **(Üçüncü basım)**
Kördöğüşü
Mahmut ile Nigâr
Gözüne Gözlük
Ah Biz Eşekler **(İkinci basım)**
Yüz Liraya Bir Deli
Bir Koltuk Nasıl Devrilir?
Biz Adam Olmayız
Sosyalizm Geliyor Savulun **(İkinci basım)**
İhtilâli Nasıl Yaptık **(İkinci basım)**
Rıfat Bey Neden Kaşınıyor **(İkinci basım)**
Yeşil Renkli Namus Gazi **(İkinci basım)**
Vatan Sağolsun **(İkinci basım)**
Monologlar **(1948 - Oya Ateş takmaadıyla)**
İnsanlar Uyamyor

Romanlar (7 kitap)

Gol Kralı **(Üçüncü basım)**
Kadın olan Erkek
Erkek Sabahat
Saçkıran
Zübük **(Üçüncü basım)**
Şimdiki Çocuklar Hârika
Düğümlü Mendil **(1955 - Polisiye roman - Nuri Hayat takmaadıyla)**

Anılar (3 kitap)

Bir Sürgünün Anıları
Böyle Gelmiş Böyle Gitmez **(İkinci basım)**
Poliste

Masallar (2 kitap)

Memleketin Birinde **(üçüncü basım)**
Hoptirinam **(üçüncü basım)**

Taşlama (1 kitap)

Aziznâme **(Üçüncü basım)**

Fıkralar - Feyleton - (2 kitap)

Az Gittik Uz Gittik
Nutuk Makinesi

Oyunlar : (6 kitap)

Biraz Gelir misiniz
Birşey Yap Met **(İkinci basım)**
Toros Canavarı
Düdükçülerle Fırçacıların Savaşı
Çiçu
Üç Karagöz Oyunu

ALTIN PALMİYE

«ALTIN PALMİYE» Aziz Nesin'in en ünlü kitabıdır. Aziz Nesin'e 1956'da İtalya'daki Uluslararası Mizah Yarışmasında birinciliği alarak ALTIN PALMİYE kazandıran «Fil Hamdi» adlı hikâyesiyle, yine 1957'deki yarışmada ikinci kez ALTIN PALMİYE-yi kazandıran «Kazan Töreni» adlı hikâyesi bu kitaptadır.

ALTIN PALMİYE'deki hikâyeler, 23 yabancı dile çevrilmiştir. Bu kitap Türkiye'de 4 kez basıldı.

ALTIN PALMİYE, kitaplığınızı değerlendirecek, zevk ve neşe ile okuyacağınız bir kitaptır.

Aziz Nesin İstanbul'da doğdu (1915). Bir süre Darüşşafaka'da, sonra Çengelköy Askerî Okulu'nda, Kuleli Askerî Lisesi'nde, Harp Okulu'nda ve Askerî Fen Okulu'nda okudu (1925-1939), subay olarak Trakya ve Doğu sınırlarında, bir süre de Ankara'da çalıştıktan sonra askerlikten ayrıldı (1940-1944); gazeteciliğe başladı, ilkin «Yedigün», «Karagöz», «Tan» dergi ve gazetelerinde çalıştı (1944-1946); Halk Partisi'nin baskılı yönetimine karşı, Sabahattin Ali ile birlikte, «Marko Paşa» adlı siyasî mizah dergisini çıkardı, bu dergiyi — sık sık kapatılması dolayısıyle — «Malum Paşa», «Merhum Paşa», «Bizim Paşa», «Ali Baba» adlarıyle sürdürüd, ayrıca «Baştan» ve «Yeni Baştan» dergilerini çıkardı (1946-1950), yazıları dolayısıyle sık sık tutuklandı, toplam olarak beş buçuk yıl kadar hapis yattıktan sonra kitapçılık, gazete satıcılığı, fotoğrafçılık gibi çeşitli işlerde çalıştı (1953), sonra yine yayın hayatına dönerek (1954) «Akbaba» ve başka dergi ve gazetelerde çeşitli takma adlarla hikâye, fıkra ve röportajlar yazdı. Düşün Yayınevi'ni kurdu (1957). «Yeni Gazete» (1957-58), «Akşam» (1959), «Tanin» (1960), «Günaydın» (1968) gazetelerinde fıkra yazarlığı yaptı; İtalya'da her yıl düzenlenen uluslararası mizah yarışmasında «Fil Hamdi» ve «Kazan Töreni» adlı hikâyeleriyle iki kez üst üste «Altın Palmiye» (1956-57), Bulgaristan'da düzenlenen uluslararası mizah yarışmasında da «Vatanî Vazife» adlı hikâyesiyle «Altın Kirpi» (1966), Moskova'da düzenlenen Uluslararası mizah yarışmasında «İnsanlar Uyanıyor» adlı hikâyesiyle «Krokodil» (1969) birincilik ödüllerini, yurt içinde Gazeteciler Cemiyeti'nin düzenlediği fıkra (1959), «Milliyet» gazetesinin açtığı Karagöz oyunu (1968) yarışmalarında da yine birincilik ödüllerini kazandı. Hikâyeleri yirmi üç yabancı dile çevrildi. Kitapları onsekiz ülkede yayınlandı. Oyunları yedi ülkede sahneye konuldu. Övünçle yayınladığımız «Azizname» de yazarın, CHP nin tek parti iktidarı, DP iktidarı, Millî Birlik iktidarı, Koalisyon iktidarları, AP iktidarı dönemlerinde ki taşlamaları toplanmıştır. Tekin Yayınevi, tükenmiş ve çoktan beri aranmakta olan Aziznâme'nin Üçüncü basımını kıvançla sunar.

Fiatı 10 lira